

106E JAARGANG NUMMER 12 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • DECEMBER 2006

Liahona

OMSLAGARTIKEL:
gaven om te koesteren,
p. 2

Wat de profeet Joseph
Smith heeft achtergelaten,
pp. 28, 32

Opmerkelijke gevolgen
van het lezen van het
Boek van Mormon, p. 34

De les van de herbergier,
p. K10

December 2006 106e jaargang Nummer 12
LIAHONA 26992-120

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar

Verantwoordelijk redacteur: Jay E. Jensen

Adviseurs: Gary J. Coleman, Yoshihiko Kikuchi, Gerald N. Lund, W. Douglas Shumway

Hoofddirecteur: David L. Frischknecht

Directeur redactie: Victor D. Cove

Senior redacteur: Larry Hiller

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofddirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddirectrice: Jennifer L. Greenwood

Mederedacteurs: Ryan Carr, Adam C. Olson

Assistent-redactrice: Susan Barnett

Redactiemedewerkers: Christy Banz, Linda Stahle Cooper,

David A. Edwards, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten,

Melvin Laavitt, Melissa Merrill, Sally J. Odekerk, Judith M.

Poller, Vivian Paulsen, Richard M. Romney, Jennifer Rose,

Don L. Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie

Wardell, Kimberly Webb

Directiesecretaresse: Monica L. Dickinson

Marketing manager: Larry Hiller

Leidingsgevend art-director: M. M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo,

Collette Nebeker Aune, Brittany Jones Baham, Howard G.

Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J.

Christensen, Kathleen Howard, Eric P. Johnsen, Denise Kirby,

Randall J. Paxon

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Kris T. Christensen

Vertaling:

CPB Vertaalbureau

Heschepod 1, NL-5341 GS Oss

Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar

nieuws@liahona.nl

Abonnementenadministratie:

Klantenservice distributiecentrum Frankfurt

Tel. 00800 34783388

Fax 0049 6172 492860

Abonnementsprijs:

EUR 16,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment

ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks

bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen aan:

Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street,

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar:

liahona@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albanese, Armeense, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Grieks, Haïtiaans, Hindi, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshallseilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Samoans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees, Uslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

© 2006 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-

houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de Liahona mag gereproduceerd

worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk

of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als

de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteurs-

recht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office,

50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA;

e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

U kunt de Liahona in vele talen terugvinden op het internet

onder www.lds.org. Engelstalige lectuur staat onder 'Gospel

Library'. Voor andere talen, klik op de wereldkaart.

For Readers in the United States and Canada:

December 2006 Vol. 106 No. 12. LIAHONA (USPS 311-

480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East

North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription

price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable

taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty

days' notice required for change of address. Include address

label from a recent issue; old and new address must be

included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake

Distribution Center at address below. Subscription help line:

1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,

American Express) may be taken by phone. (Canada Poste

Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake

Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368.

LIAHONA, DECEMBER 2006

VOOR VOLWASSENEN

- 2 Boodschap van het Eerste Presidium: gaven om te koesteren
President Thomas S. Monson
- 10 Lied: Dit is de Heer
James E. Faust, Jan Pinborough, and Michael Finlinson Moody
- 14 Vlug van begrip *Ouderling David A. Bednar*
- 21 Onze eerste kerst *Abraham Menes Sagrero*
- 25 Huisbezoekboodschap: zegeningen van de ZHV
- 34 De uitdaging aannemen
- 39 Het ontstaan van de Hongkongtempel
Ouderling Monte J. Brough en ouderling John K. Carmack
- 42 Lessen uit het Oude Testament:
de laatste woorden van mijn vader
Ouderling Jorge Luis del Castillo
- 44 Ervaringen van heiligen der
laatste dagen
Hij gaf mijn cadeau weg
Dellene Grasmick
Kersttamales *Hina Burcion*
Onze vervelende buurman
Diane Hubbard
Mijn borstzakje was leeg
Jerry L. Zaugg
- 48 Post

39 Het ontstaan van
de Hongkongtempel

IDEEËN VOOR DE GEZINSAVOND

*Deze ideeën kunnen in de kerk
en thuis worden gebruikt.*

'Vlug van begrip',

p. 14: Zet verscheidene
voorwerpen neer waar
iedereen ze kan zien. Laat de
gezinsleden hun ogen
dichtdoen en haal dan
een van de voorwerpen weg.
Als ze weer naar de voorwerpen
kijken, let dan op of ze vlug
van begrip zijn en weten welk
voorwerp is weggehaald. Lees
enkele voorbeelden voor uit
het artikel om te laten zien hoe
belangrijk het is om vlug van
begrip te zijn.

'Vanwege de herstelling (...)',

p. 32: Deel papertjes uit met de
woorden 'Vanwege de herstel-
ling (...)', en laat ruimte over
om de zin af te maken. Zoek
samen in het artikel naar
zinsneden om de zin
af te maken. Moedig
de gezinsleden aan om de zege-
ningen op te schrijven die ze de
komende week vanwege de herstel-
ling ontvangen. Laat ze de volgende
gezinsavond vertellen wat ze heb-
ben opgeschreven.

'Genoeg plaats voor drie',

p. K10: Laat de gezinsleden in een
zo'n klein mogelijke kring gaan

VOOR JONGEREN

- 9 Poster: maak plaats voor de Heiland
- 12 Met de wereld juichen
Consuelo Conesa Leone
- 22 Vraag en antwoord: mijn ouders zijn gescheiden en soms heb ik het gevoel dat we geen 'echt' mormoons gezin zijn. Hoe kan ik met die gevoelens omgaan?
- 26 'Bid jij niet?'
Ouderling Lynn A. Mickelsen
- 28 Een horloge, enkele knopen, en de mantel van Joseph
Sally Odekirk
- 32 Vanwege de herstelling (...)
Mandi Andre

28 Een horloge, enkele knopen, en de mantel van Joseph

DE KINDERVRIEND: VOOR DE KINDEREN

- K2 Een kerstboodschap van het Eerste Presidium aan alle kinderen op aarde: het kerstlicht
- K4 Participatieperiode: hij zond zijn Zoon
Elizabeth Ricks
- K6 Uit het leven van president Wilford Woodruff: een harde werker
- K8 Een week voor het kerstverhaal
- K10 Genoeg plaats voor drie *Stacie A. Heaps*
- K12 Het maakt ze gelukkig *Patricia R. Jones*
- K14 Van vriend tot vriend: aan onze beloften denken
Ouderling Jay E. Jensen

K4 Hij zond zijn Zoon

Ga op zoek naar de KGW-ring in deze uitgave en denk aan de ware betekenis van Kerstmis.

OP DE OMSLAG

Voorkant: Walter Rane, *Zie het Lam Gods*, met dank aan het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst. Achterkant: David Lindsley, *Broeder Joseph*; foto Welden C. Andersen

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND

Foto Christina Smith, geësceneerd

staan. Wat is er nodig om zo'n kleine kring te vormen? Mogelijke antwoorden: elkaar vasthouden, kleine kinderen optillen, enzovoort. Bespreek hoe we in het gezin elkaar genoeg ruimte kunnen geven en eensgezind kunnen zijn.

'Het maakt ze gelukkig', p. K12: Vraag de gezinsleden naar eigenschappen van een profeet. Zijn sommige eigenschappen belangrijker dan andere? Lees en bespreek de vaardigheid van de profeet Joseph Smith om van het leven en de omgang met zijn medemensen te genieten

en wat voor invloed hij op de jongeren had. Laat de gezinsleden verhalen of iets over hun gevoelens vertellen over profeten die liefde toonden en de mensen aanmoedigden.

'Aan onze beloften denken', p. K14: Sla afdeling 3 van de Leer en Verbonden op. Lees de ervaring van ouderling Jay E. Jensen voor als u de verzen bestudeert die hij noemt. Bespreek de beloften in de Schriften, en moedig de gezinsleden aan om te vertellen over momenten dat ze aangemoedigd werden door aan geestelijke ervaringen te denken.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

K=De Kindervriend	Muziek, 10, 12
Beloften, K4, K14	Naastenliefde, 44, 45; K10
Boek van Mormon, 34	Onderscheidingsvermogen, 14
Echtscheiding, 22	Onderwijs, 1, 8, 25
Fatsoen, 32	Ouders, 2, 22
Gaven, 2, 44, 45	Patriarchale zegen, K14
Gaven van de Geest, 14	Profeten, 34, 39, K4, K6, K12
Gebed, 26, 47	Recreatie, K12
Getuigenis, 26, 34	Schriftstudie, 14, K14
Gezinsavond, 1	Tempels, 39
Gezinsseenheid, 22, K10	Tiende, 42
Heilige Geest, 14	Voorbeeld, 26
Herstelling, 32	Vrede, 2
Huisbezoek, 25	Werken, K6
Huisonderwijs, 8	Zegeningen, 21, 25, 32, 34, 47
Jezus Christus, 9, 10, K2, K4, K8	Zendingswerk, 12, 45
Joseph Smith, 26, 28, K12	Zustershulpvereniging, 25
Kerstmis, 2, 9, 12, 21, 44, 45, 47, K2, K4, K8, K10	
Liefde, 2, 44, 45, K10	

Res
Book Area
M205.5
5833DLIT
2006
December

Gaven om te koesteren

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

President David O. McKay (1873–1970) heeft ons vaak de raad gegeven afstand te nemen van onze drukke dagelijkse bezigheden, gevuld met correspondentie, telefoontjes, afspraken en vergaderingen, en tijd vrij te maken om regelmatig te mediteren over de eeuwige waarheden en de bronnen waaruit ieder mens blijdschap en geluk hoopt te kunnen putten.

Als we dat doen, ruimen de alledaagse, routineuze en eentonige patronen in ons leven plaats in voor geestelijke eigenschappen en worden we in ons dagelijkse leven ontvankelijker voor inspiratie. Als ik die raad opvolg, moet ik altijd aan mijn gezin denken, aan vrienden, en aan mooie dagen en vredige avonden en krijg ik een vredig gevoel.

De bijzondere betekenis van de kersttijd geeft mij altijd een goed gevoel en vervult mij met hernieuwde toewijding aan God.

Ik denk dan na over de tegenstellingen rond Kerstmis. De buitensporige geschenken in dure verpakkingen bereiken hun commercieel hoogtepunt in catalogi met titels als: 'Voor de mens die alles heeft.' In zo'n catalogus zag ik eens een gigantisch huis met een grote strik eromheen, en een even grote kerstkaart met de woorden: 'Vrolijk kerstfeest.' Ik zag ook

met diamanten afgezette golfclubs, een cruise in het Caribisch gebied en een luxueuze reis naar de Zwitserse Alpen.

Er is het bekende kerstverhaal van O. Henry over een jonge echtgenoot en zijn vrouw die in grote armoede leefden maar elkaar toch iets bijzonders wilden geven. Maar ze hadden niets om te geven. Toen kreeg de man een goed idee: hij zou een prachtige haarspeld kopen die zij in haar mooie, lange haar kon doen. De vrouw had ook een idee: zij zou een prachtige ketting kopen voor het zakhorloge dat hij zo koesterde.

Kerstmis brak aan en de geschenken werden uitgepakt. Het verrassende einde is zo typerend voor de kortverhalen van O. Henry: de vrouw had haar lange haren laten afknippen en verkocht om de ketting te kunnen kopen. En de man had zijn horloge verkocht om de speld te kunnen kopen voor het mooie haar van zijn vrouw, dat zij niet meer had.¹

Thuis heb ik ergens in een hoek een kleine, zwarte wandelstok staan, met een imitatiezilveren knop. Eens was die van een ver familielid. Waarom ik die wandelstok nu al ruim zeventig jaar in mijn bezit heb? Daar heb ik een heel speciale reden voor. Als kleine jongen heb ik meegespeeld in het kerstspel van onze wijk. Ik mocht een van

Hij is gestorven om ons het leven te schenken, namelijk het onsterfelijke leven. De morgen van de opstanding werd voorafgegaan door pijn, door lijden, volgens het plan van God. Vóór Pasen moest er het kruis zijn. De wereld is nooit getuige geweest van een grotere gave.

de drie wijzen spelen. Met een hoofddoek om, de overtrek van onze pianokruk over mijn schouder en de zwarte wandelstok in mijn hand, sprak ik de woorden: 'Waar is de Koning der Joden, die geboren is? Want wij hebben zijn ster in het Oosten gezien en wij zijn gekomen om Hem hulde te bewijzen.'² Ik weet nog goed hoe ik me voelde toen wij, de drie 'Wijzen', omhoog keken en de ster boven ons hoofd over het toneel voorbij zagen komen, Maria en het kindje Jezus vonden, en toen neerknielden om Hem te aanbidden, waarna wij Hem onze geschenken aanboden: goud, wierook en mirre.

Ik was vooral blij dat we niet naar die boze Herodes terugkeerden om het kindje Jezus te verraden, maar God gehoorzaamden en langs een andere weg vertrokken.

De jaren zijn voorbijgevlogen, maar de wandelstok behoudt zijn plaats in mijn huis; en de toewijding aan Christus blijft in mijn hart.

Laten we de kerstcatalogi met hun dure geschenken even opzij leggen. Laten we ook de bloemen voor moeder, de bijzondere stropdas voor vader, de leuke pop, de trein die fluit, de langverwachte fiets en de boeken en video's even vergeten, en ons richten op de blijvende geschenken die God ons geeft. Uit een lange lijst wil ik er slechts vier noemen:

1. De gave van het leven
2. De gave van vrede
3. De gave van liefde
4. De gave van het eeuwige leven

Ten eerste, de gave van het leven. Die gave hebben wij allemaal ontvangen. Wij hadden het goddelijke voorrecht om onze hemelse woning te verlaten en een lichaam te krijgen, en door onze levenswijze nu kunnen we bewijzen dat we in aanmerking komen om terug te keren naar onze hemelse Vader, onze dierbaren en het *celestiale* koninkrijk. Onze ouders hebben ons die geweldige gave geschonken. Het is onze verantwoordelijkheid om door onze levenswijze onze dankbaarheid te uiten.

De sleutel tot vrede is geregeld gebed.

Als wij de gevoelens van ons hart nederig onder woorden brengen, in plaats van standaard woorden opzeggen, krijgen we de vrede die we zoeken.

Mijn vader, drukker van beroep, heeft me ooit een exemplaar van een drukwerk gegeven. Het was getiteld: 'Een brief van een vader'. De slotwoorden luiden: 'Als ouder zou ik met jou zo'n liefdevolle relatie willen hebben dat, wanneer de dag komt dat jij jouw eerste kindje in je armen houdt, je het diepe verlangen zult hebben om voor je kind net zo'n vader te zijn als jouw vader voor jou is geweest. Kan een man om een groter compliment vragen? Liefs, je vader.'

Onze dankbaarheid voor onze moeder voor de gave van het leven is even groot of nog groter dan voor onze vader. Zij die naar ons keek als 'een mooie, frisse, menselijke bloem, die uit Gods woning neerdaalde om op aarde tot bloei te komen',³ en in al onze behoeften voorzag, troostende woorden sprak, zich later in onze prestaties verheugde en om onze teleurstellingen huilde, neemt een ereplaats in ons hart in.

In 3 Johannes staat hoe we aan onze ouders kunnen laten zien dat we dankbaar voor de gave van het leven zijn: 'Groter blijdschap ken ik niet, dan dat ik hoor, dat mijn kinderen in de waarheid wandelen.'⁴ Laten wij zo wandelen. Laten wij hen eren die ons de onschatbare gave van het leven hebben gegeven.

Ten tweede, de gave van vrede. In deze luidruchtige wereld veroorzaken de verkeersdrukte, de schreeuwende reclames en de hoge eisen die aan ons gesteld worden — om nog maar te zwijgen over de wereldproblemen — hoofdpijn, andere pijnen en een gebrek aan energie. Ziekte of sterfgevallen, en het verdriet daarvan, brengen ons misschien op onze knieën om om hemelse hulp te vragen. Evenals de mensen vanouds kunnen we ons afvragen of er geen 'balsem in Gilead'⁵ is. Het volgende vers ademt een bepaalde droefheid uit, zelfs hopeloosheid:

Geen leven zonder verdriet.

Geen hart is vrij van pijn.

*Wie op zoek is naar ware troost, diens zoektocht zal vergeefs zijn.*⁶

Hij die veel verdriet en leed doorstond, spreekt tot elke verontruste ziel en verleent de gave van vrede: 'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd.'¹⁷

Hij verspreidt zijn woord door middel van zendingen die wijd en zijd werkzaam zijn om zijn evangelie, de blijde boodschap, en de groet van vrede te verkondigen. Indringende vragen als 'Waar kom ik vandaan?', 'Wat is het doel van mijn bestaan?', 'Waar ga ik heen na de dood?' worden door zijn bijzondere dienstknechten beantwoord. Frustratie vliedt heen, twijfel verdwijnt en onzekerheid neemt af als er stoutmoedig en in een geest van ootmoed in de waarheid wordt onderwezen door hen die zijn geroepen door de Vrededorst — de Heer Jezus Christus. Zijn gave wordt aan iedereen persoonlijk verleend: 'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen.'¹⁸

De sleutel tot vrede is geregeld gebed. Als wij de gevoelens van ons hart nederig onder woorden brengen, in plaats van standaard woorden opzeggen, krijgen we de vrede die we zoeken.

In Shakespeare's *Hamlet* knielt de slechte koning Claudius neer en probeert te bidden, maar hij staat weer op en zegt: 'Mijn woord

stijgt op, doch aards blijft ziel en zin; geen zielloos woord dringt ooit de hemel in.'¹⁹

Joseph Millett was iemand die de gave van vrede ontving en verwelkomde. Hij was in de kustprovincies van Canada op zending. Daar en later in zijn leven leerde hij hoe belangrijk het is om op hemelse hulp te vertrouwen. Een ervaring uit zijn dagboek is een prachtige illustratie van zijn eenvoudig, maar diep geloof:

'Een van mijn kinderen kwam binnen en zei dat broeder Newton Hall thuis geen brood meer had.

'Ik deed wat van ons meel in een zak om naar broeder Hall te brengen. Toen kwam broeder Hall net naar ons toe.

'Ik zei: "Zeg, broeder Hall, hebt u geen meel meer?"

"Nee, broeder Millet, niets meer."

"Nou, broeder Hall, er zit wat in die zak. Ik heb er wat van ons meel in gedaan om naar u toe te brengen. Uw kinderen hebben tegen de mijne gezegd dat u niets meer had."

'Broeder Hall begon te huilen. Hij zei dat hij het bij anderen had geprobeerd, maar dat niemand iets kon missen. Hij had de Heer in gebed

W*ij hebben allemaal de gave van het leven ontvangen. Wij hadden het goddelijke voorrecht om onze hemelse woning te verlaten en een lichaam te krijgen, en door onze levenswijze nu kunnen we bewijzen dat we in aanmerking komen om terug te keren naar onze hemelse Vader.*

De bejaarden in onze samenleving vormen een groep die wanhopig naar ware liefde verlangt, vooral wanneer zij eenzaam zijn.

aangeropen en de Heer had hem gezegd dat hij naar Joseph Millet moest gaan.

“Nou, broeder Hall, u hoeft het niet terug te betalen. Als de Heer u heeft gezonden, bent u mij niets verschuldigd.”

‘Wat een heerlijk gevoel te weten dat de Heer wist dat er iemand als Joseph Millet was.’¹⁰

Door het gebed kregen Newton Hall en Joseph Millet de gave van vrede.

Ten derde, de gave van liefde. ‘Meester, wat is het grote gebod in de wet?’ vroeg de wetgeleerde aan Jezus. Zijn onmiddellijke antwoord luidde:

‘Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met

geheel uw ziel en met geheel uw verstand.

‘Dit is het grote en eerste gebod.

‘Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.’¹¹

Bij een andere gelegenheid zei de Heer: ‘Wie mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft.’¹² De Schriften staan vol met teksten over het belang van liefde in ons leven. In het Boek van Mormon staat dat naastenliefde de reine liefde van Christus is.¹³ De Meester heeft ons het volmaakte voorbeeld gegeven. Over Hem staat geschreven dat Hij ‘is rondgegaan, weldoende (...) want God was met Hem.’¹⁴

Een paar regels uit de bekende musical *The Sound of Music* moedigen ons aan tot een andere handelwijze:

*Een bel is geen bel, totdat je hem luidt;
Een lied is geen lied, totdat je het zingt;*

En liefde moet niet in je hart blijven.

*Liefde is geen liefde, totdat je haar weggeeft.*¹⁵

De bejaarden in onze samenleving vormen een groep die wanhopig naar ware liefde verlangt, vooral wanneer zij eenzaam zijn. De koude wind van stervende hoop en vervagende dromen giert door de rangen van

de bejaarden en de ernstig zieken.

'Wat zij in hun eenzaamheid en ouderdom nodig hebben, is ten dele waar wij in de onzekere jaren van onze jeugd behoefte aan hadden: het gevoel erbij te horen, de zekerheid dat iemand om hen geeft, en de vriendelijke hulp van liefdevolle harten en handen — niet alleen de verplichte vormelijkheid, niet slechts een kamer in een gebouw, maar een plekje in iemands hart en leven.

'We kunnen hun niet hun jeugd teruggeven. Maar we kunnen er wel voor zorgen dat hun leven in de warme gloed van de zonsondergang mooier wordt door onze zorgzaamheid, onze voorzieningen en onze actieve en ongeveinsde liefde.'¹⁶ Dat heeft ouderling Richard L. Evans (1906–1971) jaren geleden als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen geschreven.

Soms zijn het de jongeren die ons herinneren aan de noden van de bejaarden. Ik wil graag een Pakistaans volksverhaal vertellen waarin deze waarheid tot uitdrukking komt:

Een oude grootmoeder woonde bij haar dochter en kleinzoon. Toen zij oud en gebrekkig begon te worden, was zij meer een last dan een hulp voor haar dochter. Zij brak borden en kopjes, raakte messen kwijt en morste water. Op een dag, geïrriteerd omdat de oude vrouw weer een duur bord uit haar handen had laten vallen, gaf de dochter haar zoon opdracht om een houten bord voor zijn grootmoeder te kopen. De jongen weifelde omdat hij wist dat een houten bord zijn grootmoeder zou beledigen. Maar zijn moeder stond erop, en hij ging op pad. Hij kwam niet met één houten bord terug, maar met twee.

'Ik had je toch gezegd er één te kopen', zei de moeder. 'Heb je me niet begrepen?'

'Ja hoor', antwoordde de jongen. 'Maar ik heb er vast een voor u gekocht, voor als u oud bent.'

Vaak wachten we een leven lang om onze liefde te uiten voor de vriendelijkheid en hulp die wij jaren daarvoor van

Alles wat ons dierbaar is, met inbegrip van ons gezin, onze vrienden, onze vreugde, onze kennis, ons getuigenis, zou in het niet verdwijnen zonder onze Vader en zijn Zoon, de Heer Jezus Christus.

iemand hebben ontvangen. Wellicht heeft George Herbert door zo'n ervaring de volgende woorden gesproken: 'U die mij zoveel gegeven heeft, geef mij nog één ding: een dankbaar hart.'¹⁷

Er bestaat een verhaal van een groep mannen die het eens hadden over mensen die hun leven beïnvloed hadden en voor wie zij dankbaar waren. Een man dacht aan een lerares van het voortgezet onderwijs die hem kennis had laten maken met de dichter Tennyson. Hij besloot haar te schrijven en te bedanken.

Na enige tijd kwam het antwoord van de lerares in een beverig handschrift:

'Beste Willie,

'Je hebt geen idee hoeveel je briefje voor mij betekent. Ik ben nu al over de tachtig, woon alleen in een kleine kamer, kook mijn eigen eten en ben zo eenzaam als het laatste blad aan een boom. En weet je wat? In de vijftig jaar dat ik voor de klas heb gestaan, ben jij de eerste van wie ik ooit een bedankbriefje heb gekregen. Het

viel op een verdrietige, koude ochtend op de deurmat. Ik heb mij in jaren niet meer zo vrolijk gevoeld.'

Toen ik dat las, moest ik aan deze mooie regel denken: 'De Heer heeft twee woonplaatsen: de hemel en een dankbaar hart.'

Er kan nog veel meer gezegd worden over de gave van liefde. Maar in een lievelingsvers van mij wordt deze gave goed samengevat:

*Ik heb 's nachts gebouwd
omdat ik niet zag dat
Iemand mijn hulp nodig had.
Maar ik heb er nog nooit
spijt van gehad
dat ik aardig voor iemand ben geweest.'*¹⁸

Ten vierde, de gave van het leven en de onsterfelijkheid.

Het plan van onze hemelse Vader bevat de ultieme uiting van ware liefde. Alles wat ons dierbaar is, met inbegrip van ons gezin, onze vrienden, onze vreugde, onze kennis, ons

getuigenis, zou in het niet verdwijnen zonder onze Vader en zijn Zoon, de Heer Jezus Christus. Tot de meest gekoesterde gedachten en geschriften in deze wereld behoort deze goddelijke waarheid: 'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.'¹⁹

Deze dierbare Zoon, onze Heer en Heiland, deed verzoening voor onze zonden en de zonden van allen. Op die gedenkwaardige nacht in Getsemane, toen zijn lijden zo hevige en zijn smart zo groot was, luidde zijn smeekbede: 'Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan; doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt.'²⁰ Later, aan het wrede kruis, is Hij gestorven om ons het leven te schenken, namelijk het onsterfelijke leven. De morgen van de opstanding werd voorafgegaan door pijn, door lijden, volgens het plan van God. Vóór Pasen moest er het kruis zijn. De wereld is nooit getuige geweest van een grotere gave, noch heeft zij grotere liefde gekend.

Nephi geeft ons deze opdracht:

'Daarom moet gij standvastig in Christus voorwaarts streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen. Welnu, indien gij voorwaarts streeft, u vergastend aan het woord van Christus, en tot het einde volhardt, zie, zo zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben.

'En nu, zie, (...) dit is de weg; en er is geen andere weg noch naam onder de hemel gegeven waardoor de mens kan worden behouden in het koninkrijk Gods.'²¹

Ik besluit met de woorden van een gerespecteerde profeet, namelijk president Harold B. Lee (1899–1973): 'Het leven is Gods gave aan de mens. Wat we met ons leven doen, is onze gave aan God.'

Mogen wij royaal aan Hem geven, zoals Hij zo overvloedig aan ons heeft gegeven, door zo te leven en lief te hebben als Hij en zijn Zoon zo geduldig hebben onderricht. ■

NOTEN

1. Zie 'The Gift of the Magi.'
2. Matteüs 2:2.
3. Gerald Massey, in *The New Dictionary of Thoughts* (1959), p. 39.
4. 3 Johannes 1:4.
5. Jeremia 8:22.
6. Auteur onbekend.
7. Johannes 4:27.
8. Openbaring 3:20.
9. Derde bedrijf, derde toneel, regels 97–98.

10. Joseph B. Wirthlin, 'Lessen die ik op mijn levensreis heb geleerd', *Liabona*, mei 2001, p. 41.
11. Matteüs 22:36–39.
12. Johannes 4:21.
13. Zie Moroni 7:47.
14. Handelingen 10:38.
15. Richard Rodgers en Oscar Hammerstein II, 'Sixteen Going on Seventeen' (1959).
16. *Thoughts ... for One Hundred Days* (1966), p. 222.
17. Richard L. Evans, *Richard Evans' Quote Book* (1971), p. 238.
18. Richard L. Evans, 'The Quality of Kindness', *Improvement Era*, mei 1960, p. 340.
19. Johannes 3:16.
20. Matteüs 26:39.
21. 2 Nephi 31:20–21.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Neem dit artikel eerst na gebed door. Breng het vervolgens zo dat iedereen aan de bespreking wil deelnemen. Enkele voorbeelden:

1. Laat aan het gezin enkele wereldse voorwerpen zien (zoals een versnapering, een portemonnee, een stuk speelgoed). Vraag de gezinsleden welk voorwerp de meeste waarde heeft. Laat vervolgens iets zien wat emotionele waarde heeft (een familiefoto, een dagboek, de Schiften enzovoort). Lees de eerste vier alinea's van dit artikel. Vergelijk de materiële dingen die we met Kerstmis geven met de geestelijke dingen. Moedig het gezin aan om geschenken met een diepere betekenis te waarderen en te leren geven.

2. Bereid van tevoren een uitbeelding voor van de vier gaven die president Monson noemt (bijvoorbeeld ingepakte cadeaus of tekeningen). Geef de gaven één voor één aan de gezinsleden, en bespreek ze aan de hand van de voorbeelden en verhalen in het artikel. Getuig van de vrijgevigheid van de Heiland, en bespreek hoe wij ons leven aan Hem terug kunnen geven.

3. Vraag de gezinsleden of zij enkele eeuwige gaven kunnen bedenken. Aan wat voor eisen moeten dergelijke gaven voldoen? Noem de gaven die president Monson aanhaalde en bespreek wat deze gaven met de eeuwigheid te maken hebben. Moedig de gezinsleden aan om deze kerst een geschenk te geven dat een eeuwige invloed heeft.

MAAK PLAATS VOOR DE HEILAND

NODIG HEM UIT IN JE LEVEN.
(Zie Johannes 14:23.)

Dit is de Heer

Eerbiedig ♩ = 58-66

1. Zijn ei - gen stem, zo goed en zacht, door-drong hun
(2. Ik las de) woor - den die Hij sprak toen in Get -

mp

ziel en brand - de in hun hart. Hij daal - de neer, ge - kleed in
se - ma - ne Hij voor ons bad. Zijn lief - de zoet, zijn groot ver -

wit, — de Hei - land die voor hen ge - le - den had. Zij wa - ren
driet, — die drup - pels bloed voor mij ver - geet ik niet. In vreug - de

rall. *a tempo*

ne - de - rig en blij, en zo ge - tuig - den zij: Dit is de
klinkt mijn stem nu luid en roep ik dank - baar uit:

trager

Tekst: James E. Faust (1920-) en Jan Pinborough (1954-).

Muziek: Michael Finlinson Moody (1941-).

© 1995 by James E. Faust, Jan Pinborough, Michael Finlinson Moody.

Het maken van kopieën voor eenmalig, niet-commercieel gebruik thuis of in de kerk is toegestaan.

3 Nephi 11:3-17

Lucas 22:42, 44

Heer. Dit is de Heer, de heil'-ge Zoon van God; de Chris-tus die de

Hei - land we-zen mocht. Dit is de Heer, Ver-los-ser van mijn

ziel die ons lief - de-vol — heeft vrij-ge - kocht. 2. Ik las de

lief - de-vol heeft vrij - ge - kocht.

BANDILLUSTRATIE: FOTO WELDEN C. ANDERSEN

Met de wereld juichen

CONSUELO CONESA LEONE

In 1963 was ik op zending in het zendingsgebied Argentinië-Noord. Samen met tien andere zendingen waren mijn collega en ik werkzaam in drie kleine gemeenten in Mendoza.

In december brak de kersttijd aan. Het was mijn eerste kerst in het zendingsveld. We hadden hoge verwachtingen toen we onze plannen voor kerstavond maakten. De zendingen huurden een man in om ons met paard en wagen rond te rijden. We waren van plan om op de hoeken van de straat te stoppen waar veel mensen langskwamen om hun laatste kerstinkopen te doen.

Toen het tijd was om te gaan, klommen we met z'n twaalfen op de wagen. Onze voeten hingen over de rand. De voerman reed rustig door de straten. We stopten op de

hoeken die we hadden uitgekozen. We klommen van de wagen en gingen in een halve cirkel staan, de zending-zusters vooraan en de zendingen erachter. We openden onze zangboeken en zongen keer op keer kerstliederen.

'Juich, wereld, juich, de Heer 's nabij!' Mannen, vrouwen, tieners en kinderen stopten om te luisteren en werden geheel in beslag genomen door de kerst sfeer. Velen van hen keken verbaasd, alsof ze zich de werkelijke gebeurtenis herinnerden die ze gingen vieren.

Toen we met de wagen naar de volgende plek reden, zagen we dat veel mensen ons volgden. Iedere keer waren er meer mensen. Door mijn tranen heen kon ik hun glimlachende gezichten zien. Wat voelden we ons gelukkig! We kregen veel verwijzingen en contacten, zoals we hadden gehoopt.

De menigte vroeg of we
nog een keer 'Juich, wereld, juich'
(lofzang 138) wilden zingen. Terwijl
wij zongen, liepen de tranen
over hun wangen. Zij waren op
die onvergetelijke kerstavond
door de Geest geraakt.

Na ruim veertig jaar voel ik me nog
steeds dankbaar wanneer ik aan mijn eer-
ste kerst als zendeling terugdenk. Ik ben
mijn hemelse Vader dankbaar voor de
gave van zijn Zoon. En ik dank Hem voor
de kennis dat de wereld juicht, want 'de
Heer 's nabij!' ■

JE BESTE GESCHENK

We willen graag van je horen wat het beste
kerstgeschenk is dat je ooit hebt gegeven of gekre-
gen. Wat was het geschenk, en waarom was het
zo bijzonder? Schrijf naar:

Liahona, Best Christmas Gift
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-3220, USA
Of e-mail: liahona@ldschurch.org

TOM LOVELL, MORMON WERKT AAN DE PLATEN

VLUG VAN BEGRIP

OUDERLING DAVID A. BEDNAR
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Tijdens de algemene oktoberconferentie in 1987 sprak ouderling Marvin J. Ashton als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen over gaven van de Geest. Ik denk nog met genoegen terug aan de krachtige invloed die zijn boodschap toen op mij had, en zijn leringen hebben nog steeds invloed op me. In zijn boodschap beschreef ouderling Ashton enkele minder in het oog lopende gaven van de Geest — eigenschappen en vaardigheden die velen van ons wellicht niet als gaven van de Geest beschouwen. Ouderling Ashton noemde bijvoorbeeld de gaven van vragen; luisteren; de zachte, stille stem horen en daar gehoor aan geven; in staat zijn om te huilen; onenigheid vermijden; gewillig zijn; ijdele herhalingen vermijden; streven naar rechtschapenheid; naar God opkijken voor leiding; een discipel zijn; voor anderen zorgen; overdenken; getuigenis geven; en het ontvangen van de Heilige Geest. (Zie 'There Are Many Gifts', *Ensign*, november 1987, p. 20.)

Een andere eenvoudige en wellicht ondergewaardeerde gave van de Geest — de vaardigheid om 'vlug van begrip' te zijn (Mormon 1:2) — is erg belangrijk voor ons in de huidige en de toekomstige wereld.

De gave om vlug van begrip te zijn

We hebben allemaal belangrijke lessen geleerd van de hoofdpersonen in het Boek van Mormon. Wanneer we het leven bestuderen van Nephi, Laman, Alma, koning Noach, Moroni en vele anderen, ontdekken we wat we wel en niet moeten doen, en beseffen we beter wat voor mensen we wel of niet moeten worden.

Tijdens mijn studie van het Boek van Mormon ben ik vooral onder de indruk geraakt van iets wat Mormon beschreven heeft, de belangrijkste samensteller van het Nephitische verslag. De specifieke beschrijving van deze edele profeet waar ik uw aandacht op wil richten, staat in de eerste vijf verzen van het eerste hoofdstuk van Mormon:

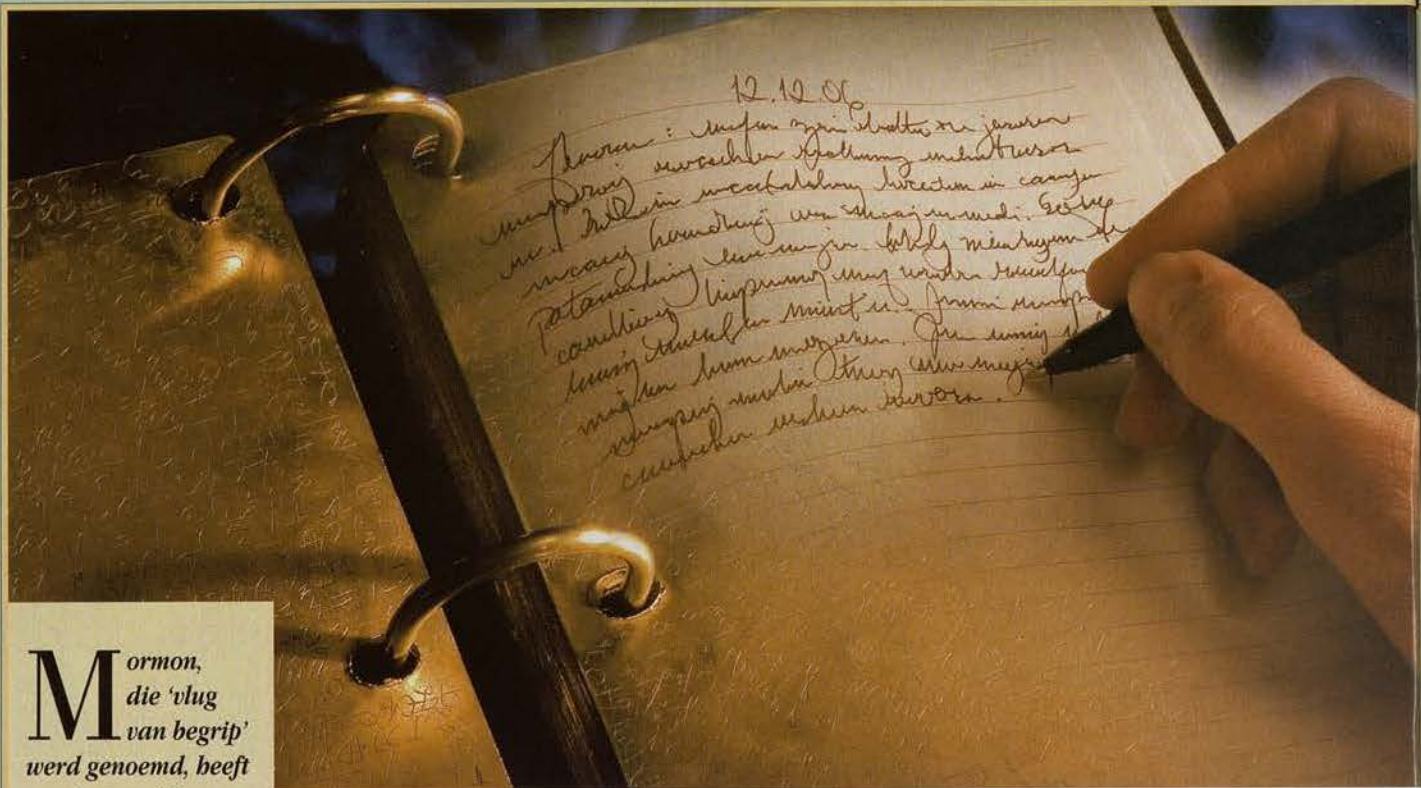
'En nu schrijf ik, Mormon, een kroniek van de dingen die ik zowel heb gezien als gehoord, en ik noem die het boek Mormon.

'En omstreeks het tijdstip waarop Ammaron de kronieken in de hoede des Heren verborg, kwam hij tot mij — en ik was ongeveer tien jaar oud (...) — en Ammaron zeide tot mij: Ik bemerk dat gij een ernstig kind zijt, en *vlug van begrip*;

'daarom wil ik dat gij, wanneer gij ongeveer vierentwintig jaar oud zijt, terugdenkt aan de dingen die gij aangaande dit volk hebt waargenomen (...)

Als we vlug van begrip zijn, kunnen we hopen op de verheven gave van onderscheiding en het licht van bescherming en leiding.

Mormon, die 'vlug van begrip' werd genoemd, heeft geschreven: 'Ik, Mormon, [schrijf] een kroniek van de dingen die ik zowel heb gezien als gehoord.' Als wij studeren, leren en groeien, hoop ik dat wij ook vlug van begrip zullen zijn.

'En zie, (...) gij zult op de platen van Nephi alle dingen graveren die gij aangaande dit volk hebt waargenomen.

'En ik, Mormon, (...) hield de dingen in gedachte die Ammaron mij had geboden' (Mormon 1:1-5; cursivering toegevoegd).

Let alstublieft op dat het woord *waargenomen* in deze verzen twee keer genoemd wordt. En Mormon was in zijn jeugd al 'vlug van begrip'. Als wij studeren, leren en groeien, hoop ik dat wij ook vlug van begrip zullen zijn. Ons succes en geluk zal grotendeels bepaald worden door deze gave van de Geest.

Denk alstublieft goed na over het belang van deze gave van de Geest. In de Schriften wordt het woord *waarnemen* op twee manieren gebruikt. Eén betekenis is 'kijken' of 'zien' — zoals in Jesaja 42:20 staat beschreven: 'Gij hebt wel veel gezien, maar gij houdt het niet in gedachtenis; gij hebt de oren wel open gehad, maar gij hebt niet gehoord.'

De tweede betekenis kan gehoorzamen of 'onderhouden' betekenen — zoals in de Leer en Verbonden staat beschreven: 'Maar gezegend zijn zij die het verbond bewaard hebben

en het gebod *onderhouden* hebben, want zij zullen barmhartigheid verkrijgen' (IV 54:6; eigen cursivering).

Dus als wij vlug van begrip zijn, zullen we waarnemen en gehoorzamen. Beide fundamentele elementen — waarnemen en gehoorzamen — zijn essentieel om vlug van begrip te kunnen zijn. En de profeet Mormon is een indrukwekkend voorbeeld van deze gave.

Ik wil nu graag enkele voorbeelden geven van lessen die wij kunnen leren als wij vlug van begrip zijn.

Ik heb een goede vriend die ringpresident is geweest. De patriarch in zijn ring had gezondheidsproblemen en kon zijn roeping niet meer vervullen. De zieke patriarch kon zich nauwelijks zelf aankleden, bijna niet voor zichzelf zorgen, en hij had weinig kracht. Op een zondagmiddag ging deze ringpresident naar het huis van de patriarch om te kijken hoe het met hem ging en hem te bemoedigen. Toen de ringpresident binnenkwam, zag hij de patriarch in zijn leunstoel zitten, met zijn kostuum aan en met een wit overhemd en een stropdas. De ringpresident begroette de patriarch en wist hoe moeilijk het voor

hem moest zijn geweest om zich aan te kleden. Hij zei vriendelijk tegen de patriarch dat hij zich op de zondag niet zo netjes hoefde aan te kleden en dat hij geen bezoekers hoefde te ontvangen. Met een vriendelijke, maar vastberaden stem zei de patriarch tegen de ringpresident: 'Begrijpt u niet dat het de enige manier is waarop ik nog aan de Heer kan laten zien hoeveel ik Hem liefheb?'

De ringpresident was vlug van begrip. Hij hoorde en voelde de les, en paste die toe. Eerbied voor de sabbat en het belang van respect, gepast gedrag en de juiste kleding, werden belangrijker in het werk van de ringpresident. De geestelijke vaardigheid om die les te zien, te horen, te onthouden en toe te passen, was een grote zegen in zijn leven — en in het leven van veel anderen.

Voordat mijn vrouw naar de avondmaalsdienst gaat, bidt ze altijd dat ze met haar geestelijke oog de behoeften van andere mensen zal kunnen waarnemen. Als ze naar de broeders, zusters en kinderen in de kapel kijkt, krijgt ze vaak het gevoel dat ze met iemand moet praten of iemand moet bellen. En als ze zo'n indruk krijgt, luistert ze altijd meteen. Zodra het woord 'amen' in het slotgebed is uitgesproken, praat ze met een tiener of slaat ze haar armen om een zuster heen, of als we thuiskomen, pakt ze meteen de telefoon om iemand op te bellen. Zolang ik mijn vrouw ken, zijn de mensen verbaasd over haar vaardigheid om de behoeften van andere mensen te zien en te lenigen. Ze vragen haar vaak: 'Hoe wist je dat?' Door de gave van de Geest om vlug van begrip te zijn, is ze in staat om te zien en meteen te handelen. Daardoor is ze voor veel mensen een zegen.

Mijn vrouw en ik kennen een teruggekeerde zendeling die al geruime tijd verkering met een bijzondere jonge vrouw had. Hij hield veel van haar en hij hoopte dat zijn relatie met haar serieus zou worden. Hij overwoog zelfs haar ten huwelijk te vragen. Deze relatie ontwikkelde zich in de tijd dat president Hinckley de ZHV-zusters en de

jongevrouwen van de kerk aanmoedigde om slechts één oorbel per oor te dragen.

De jongeman wachtte geduldig een bepaalde tijd om te zien of de jongevrouw haar oorbellen zou verwijderen, maar dat deed ze niet. Dat was een belangrijke aanwijzing voor deze jongeman, en hij voelde zich onzeker omdat zij niet naar de woorden van de profeet luisterde. Om deze en andere redenen verbrak hij de relatie met deze jongevrouw, omdat hij op zoek was naar een eeuwige partner die de moed had om altijd prompt en rustig naar de raad van de profeet te luisteren. De jongeman was vlug van begrip dat de jonge vrouw niet zo vlug van begrip was.

Ik veronderstel dat sommigen van u wellicht moeite met mijn laatste voorbeeld hebben. U vindt misschien dat de jongeman te veroordelend was of dat het onverstandig of fanatiek is om een beslissing van eeuwig belang gedeeltelijk te baseren op zo'n ogenschijnlijk kleine kwestie. Misschien hebt u er moeite mee omdat het voorbeeld over de jonge vrouw gaat die niet naar de raad van de profeet luisterde, en niet over de jongeman. Ik wil alleen maar dat u nadenkt over hoe belangrijk het is om vlug van

begrip te zijn en wat er daadwerkelijk uit het voorbeeld te begrijpen is. Het gaat niet om de oorbellen!

Een laatste voorbeeld. Ik ben al heel lang gefascineerd door de aard van de interactie tussen de Geest van de Heer en Nephi, die in 1 Nephi 11–14 staat beschreven. Nephi wilde zien, horen en weten wat zijn vader, Lehi, in het visioen van de boom des levens had gezien. (Zie 1 Nephi 8.) In de hoofdstukken 11 tot en met 14 hielp de Heilige Geest hem om meer over de aard en betekenis van zijn vaders visioen te leren. In deze hoofdstukken zei de Geest van de Heer dertien keer tegen Nephi 'kijk', als fundamenteel aspect van het leerproces. Nephi kreeg herhaaldelijk te horen dat hij moest kijken, en omdat hij vlug van begrip was, zag hij de boom des levens (zie 1 Nephi 11:8), de moeder van de Heiland (zie 1 Nephi 11:20), de roede

van ijzer (zie 1 Nephi 11:25), en het Lam Gods, de Zoon van de eeuwige Vader (zie 1 Nephi 11:21).

Ik heb slechts enkele van de geestelijke zaken genoemd die Nephi heeft gezien. Wellicht wilt u deze hoofdstukken verder bestuderen en meer leren over wat Nephi te weten kwam. Als u studeert en overdenkt, houd dan in gedachten dat Nephi niet had kunnen zien wat hij wilde zien, niet had kunnen weten wat hij wilde weten en niet had kunnen doen wat hij uiteindelijk moest doen, als hij niet vlug van begrip was geweest. Diezelfde waarheid geldt voor ons!

Vlug van begrip. Meteen kijken en gehoorzamen. Een eenvoudige gave waardoor wij persoonlijk en als gezin gezegend worden en zo veel andere mensen tot zegen kunnen zijn. Een ieder van ons kan en moet ernaar streven om deze opmerkelijke gave van de Geest — vlug van begrip zijn — waardig te zijn.

Hoe belangrijk het is om vlug van begrip te zijn

Nu wil ik bespreken waarom de gave van de Geest om vlug van begrip te zijn zo belangrijk voor ons in de huidige en toekomstige wereld is.

Vlug van begrip zijn gaat in feite vooraf aan en is verbonden met de gave van onderscheiding. En voor u en mij is dat onderscheidingsvermogen een licht van bescherming en leiding in een wereld die steeds donkerder wordt.

Net als geloof aan wonderen voorafgaat, net als de doop in water aan de doop met vuur voorafgaat, net als de melk van het evangelie aan het vlees van het evangelie voorafgaat, net als schone handen tot een zuiver hart kunnen leiden, en net als de ordeningen in het Aäronisch priesterschap noodzakelijk zijn voordat iemand de ordeningen van het Melchizedeks priesterschap kan ontvangen, zo is vlug van begrip zijn een eerste vereiste en een voorbereiding op de gave van onderscheiding. We kunnen de verheven gave van onderscheiding en het licht van bescherming en leiding uitsluitend ontvangen als we vlug van begrip zijn — als we kijken en gehoorzamen.

President George Q. Cannon (1827–1901), die raadgever van vier presidenten van de kerk is geweest, heeft in krachtige bewoordingen het volgende over de gave van onderscheiding gezegd:

‘Een van de gaven van het evangelie die de Heer heeft beloofd aan de mensen die een verbond met Hem sluiten, is de gave van het onderscheiden van geesten — een gave waar niet veel mensen bij stilstaan en waarschijnlijk zelden om bidden. Toch is het een uitermate belangrijke gave die iedere heilige der laatste dagen zou moeten bezitten. (...)’

‘De gave van het onderscheiden van geesten geeft mannen en vrouwen niet alleen het vermogen om de geest te onderscheiden waar anderen door bezeten of beïnvloed worden, maar geeft hen het vermogen om te onderscheiden door wat voor geest zijzelf beïnvloed worden. Ze zijn in staat om valse geesten waar te nemen en te weten wanneer ze de Geest van God bij zich hebben. Die gave is uitermate belangrijk in het leven van de heiligen der laatste dagen. Als zij deze gave bezitten en gebruiken, zullen ze geen kwade invloeden in hun hart toelaten, en zullen ze hun gedachten, woorden en daden niet laten beïnvloeden. Ze zullen er weerstand tegen bieden, en als zo’n geest misschien bezit van hen neemt, zullen ze die geest, zodra ze dat merken, verdrijven of, met andere woorden, weigeren om zich erdoor te laten leiden.’¹

Kunnen we inzien hoe belangrijk deze gave van de geest in ons leven is, en dat als we vlug van begrip zijn we de zegeningen van het onderscheidingsvermogen kunnen ontvangen?

President Stephen L. Richards (1879–1959), voormalig raadgever van president David O. McKay, heeft de volgende instructies over de aard en zegen van het onderscheidingsvermogen gegeven:

‘Allereerst noem ik de gave van onderscheiding, die het vermogen omvat om goed van kwaad te onderscheiden. (...) Volgens mij komt deze gave voornamelijk voort uit

een grote ontvankelijkheid voor indrukken — geestelijke indrukken, zo u wilt — om als het ware onder het oppervlak te kijken, om het verborgen kwaad te ontdekken, en wat nog belangrijker is, om het goede te vinden dat wellicht verborgen is. De hoogste vorm van onderscheidingsvermogen is wat in anderen waar te nemen is en wat hun betere eigenschappen, het goede bij hen van binnen, aan het licht brengt. (...)

'(...) Ieder lid in de herstelde kerk van Christus kan deze gave ontvangen, als bij dat wil. Hij kan niet door de spitsvondigheden van de wereld misleid worden. Hij kan niet door valse profeten en subversieve sekten op een dwaalspoor worden gebracht. Zelfs onervaren mensen kunnen in zekere mate de valse leringen herkennen. (...) Wij behoren iedere dag dankbaar te zijn voor deze gave, waardoor het bewustzijn actief wordt gehouden en dat ons voortdurend voor de gevaren van boosdoeners en zonde waarschuwt.'²

Al naar gelang wij de leringen van president Cannon en president Richards toepassen, leren wij dat de gave van onderscheiding

op vier manieren werkzaam is.

Ten eerste, als wij 'onder het oppervlak kijken', kunnen we verborgen fouten en zonden van anderen ontdekken.

Ten tweede, nog belangrijker, we kunnen verborgen fouten en zonden bij onszelf ontdekken. Daarom is het onderscheidingsvermogen niet alleen voor andere mensen en situaties bestemd, maar, zoals president Cannon heeft gezegd, om erachter te komen hoe alles er bij ons van binnen voorstaat.

Ten derde, het helpt ons bij het ontdekken en voortbrengen van het goede in anderen.

En ten vierde, het helpt ons bij het ontdekken en voortbrengen van het goede in onszelf. Deze gave van onderscheiding is een zegen en een bron van bescherming en leiding!

De leringen van de presidenten Cannon en Richards over het belang van het onderscheidingsvermogen om verborgen kwaad en verborgen goed te ontdekken, worden ons nog duidelijker in het licht van een welbepaald element in het visioen van Lehi. In het visioen drongen verschillende groepen mensen zich naar voren om het pad te bereiken

Net als de roede van ijzer is het onderscheidingsvermogen een licht van bescherming en leiding in een wereld die steeds donkerder wordt. We kunnen er veilig mee door de mist van duisternis gaan.

De gave van onderscheiding geeft ons een enorm perspectief, dat veel groter is dan we met onze ogen kunnen zien of met onze oren kunnen horen.

dat naar de boom des levens leidde. Het enge en smalle pad liep langs een roede van ijzer naar de boom toe. De mist van duisternis die in het visioen beschreven wordt, vertegenwoordigt de verzoeking van de duivel die de ogen van de mensenkinderen verblindend en ze naar brede wegen wegvoeren zodat zij verloren raken. (Zie 1 Nephi 12:17.)

Let nu vooral op vers 23 in 1 Nephi 8, en laten we die tekst op onze tijd toepassen en op de problemen waarmee we in deze goddeloze wereld geconfronteerd worden:

‘En het geschiedde dat er een mist van duisternis opsteeg, ja, een buitengewoon dichte mist van duisternis, waardoor zij die zich op het pad hadden begeven hun weg kwijtraakten, zodat zij afdwaalden en verloren gingen.’

Ik herhaal de waarheid dat het onderscheidingsvermogen een licht van bescherming en leiding is in een wereld die steeds donkerder wordt. U en ik kunnen veilig door de mist van duisternis voorwaarts gaan en een duidelijk gevoel van geestelijke richting hebben. Het onderscheidingsvermogen is zoveel meer dan goed van kwaad onderscheiden. We kunnen toepasselijke dingen van ontoepasselijke dingen onderscheiden, belangrijke van onbelangrijke en noodzakelijke van onnodige.

De gave van onderscheiding geeft ons een enorm perspectief, dat veel groter is dan wat we met onze ogen kunnen zien of met onze oren kunnen horen. Het onderscheidingsvermogen werkt met onze geestelijke ogen en de gevoelens van ons hart — om de onwaarheid

van een beginsel of de goedheid van een ander mens te zien en te voelen. Het onderscheidingsvermogen werkt met onze geestelijke oren en de gevoelens van ons hart — de onuitgesproken zorg in een uitspraak of de waarheid van een getuigenis of leerstelling te horen en te voelen.

Ik heb president Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, herhaaldelijk tegen leden en priesterschapsleiders horen zeggen: ‘Als we alleen maar weten wat we met onze ogen kunnen zien en met onze oren kunnen horen, weten we niet erg veel.’ Zijn woorden zouden ons allen moeten aanmoedigen om naar deze gaven van de Geest te verlangen en te streven.

Als wij observeren en onderscheiden, kunnen we anderen helpen die op zoek zijn naar het pad, en het verlangen hebben om standvastig in Christus voorwaarts te gaan. Als we met deze gaven van de Geest gezegend zijn, zullen we niet verdwalen, zullen we niet afdwalen en zullen we niet verloren gaan. En als we vlug van begrip zijn, kunnen we hopen op de verheven gave van onderscheiding en het daarbij horende licht van bescherming en leiding. Alma zei tegen zijn zoon Helaman: ‘Zie toe dat gij zorg draagt voor deze heilige dingen, ja, zie toe dat gij vertrouwt op God en leeft’ (Alma 37:47).

Ik geef mijn getuigenis dat Jezus de Christus is, onze Heiland en Verlosser. Ik weet dat Hij leeft. Ik spreek zijn zegen over u uit — dat u het verlangen zult hebben om vlug van begrip te zijn en het onderscheidingsvermogen te gebruiken. ■

Naar een toespraak gehouden tijdens een devotionaal aan de Brigham Young University op 10 mei 2005.

NOTEN

1. *Gospel Truth: Discourses and Writings of George Q. Cannon*, samengesteld door Jerreld L. Newquist (1987), pp. 156–157.
2. Conference Report, april 1950, pp. 162–163; cursivering toegevoegd.

Onze eerste kerst

ABRAHAM MENES SAGRERO

Het was bijna Kerstmis en het was duidelijk dat mijn vrouw en ik, pas getrouwd, geen geld hadden om een kerstboom, kerstversiering of lekker eten te kopen.

We waren zonder huis, baan of geld aan ons huwelijk begonnen. Maar God hielp ons. We vonden een kleine flat en ik ging op zoek naar werk. Ik was nog niet afgestudeerd, dus nam ik verscheidene verkoopbaantjes aan. Mijn inkomen was laag, maar net voldoende om de huur te betalen en wat boodschappen te doen. Ik ging altijd vroeg van huis. Soms had ik succes, en soms helemaal niet. Als ik ontmoedigd thuiskwam, begroette mijn zwangere vrouw me altijd met een glimlach. Dan leken de problemen een stuk minder moeilijk.

In Mexico wordt de kerstavond nog meer gevierd dan eerste kerstdag. Toen ik nog alleen was, at ik altijd kabeljauw en een salade met bieten, sinaasappels en pinda's. Maar deze kerstavond wisten we niet wat we zouden eten. We hadden weinig geld en een klein gasfornuis met een geleende gastank. We hadden geen koelkast of meubels voor de huiskamer — alleen een kleine houten tafel die we

van mijn grootmoeder hadden gekregen en een paar stoelen die we van een vriend hadden gekregen.

Toen ik over onze situatie nadacht, was ik terneergeslagen. Maar ik bedacht me dat God ons nooit in de steek laat.

Als een klein kind ging ik nederig in gebed.

Mijn gebed werd verhoord. Ik kreeg rust

in mijn ziel en wist dat alles goed zou komen. Ik deed de achterklep van mijn auto open en vond een stukje gedroogde vis. Ik herinnerde me dat ik enkele maanden daarvoor mijn vader had geholpen wat vis te vervoeren, en dit stukje moest zijn achtergebleven. Vanwege het zout was het niet bedorven.

Ik liet het aan mijn vrouw zien, en zij zei dat ze de vis zou koken. We kochten wat tomaten en andere ingrediënten. We wasten het stuk vis en lieten het weken om het zout eruit te krijgen.

Die avond zaten we met een enkele lamp aan ons ongeschilde tafeltje en herdachten de geboorte van Jezus Christus, die nog minder had toen Hij geboren werd. Het was de heerlijkste maaltijd die ik ooit had gegeten, waarna we vroeg naar bed gingen. De volgende ochtend bleven we in bed liggen om kerstfilms te kijken. Het was een bijzonder blijde dag. In onze armoede werd onze kleine woning door de geest van Kerstmis opgefleurd, en kregen we weer hoop en moed.

In januari werd onze dochter geboren, waardoor we thuis nog meer vreugde kregen.

Er zijn sindsdien veel Kerstmissen voorbijgegaan, en we hebben geen gebrek meer aan kerstversieringen, een kerstboom of de geur van dennenbomen. We hebben veel heerlijke diners met exclusief voedsel gehad. Maar ik koester de herinnering aan die eerste kerst samen het meest. Het was de armste wat materiële zaken betreft, maar de rijkste wat geestelijke en eeuwige zaken betreft: alleen wij tweetjes met onze ongeboren dochter en de geest van Kerstmis. ■

Vraag & antwoord

'Mijn ouders zijn gescheiden en soms heb ik het gevoel dat we geen "echt" mormoons gezin zijn omdat we niet in de tempel aan elkaar verzegeld kunnen worden. Ik begin van de kerk te vervreemden. Hoe kan ik met die gevoelens omgaan?'

L I A H O N A

Alle gezinnen in de kerk zijn anders. Ze hebben allemaal hun sterke en zwakke punten. Maar ze zijn allemaal welkom in de kerk. Het evangelie van Jezus Christus is voor de vervolmaking van de heiligen, niet voor volmaakte heiligen. Hier zijn enkele ideeën om je bij deze moeilijke taak te helpen:

Leer van de andere gezinsleden, en bereid je voor op jouw toekomstige gezin.

Door al onze onvolmaaktheden kunnen we nu geen volmaakt gezin hebben. Maar je kunt wel iets van de sterke en zwakke punten van je gezin leren. Besluit nu al wat voor gezin je later wilt hebben. Kijk uit naar en bereid je voor op een eeuwig huwelijk door nu al de juiste beslissingen te nemen.

Leef het evangelie na. Doe je uiterste best om van je thuis een plek te maken waar de Geest kan vertoeven. Dat kun je onder andere doen door je ouders te eren. Ook als ze gescheiden zijn, zijn ze nog steeds je ouders — zij hebben je de gave van het leven gegeven — en zij hebben recht op jouw liefde.

Alle gezinnen hebben beproevingen; iedereen is welkom in de kerk.

Stel je tot doel om op een dag in de tempel te trouwen.

Leef het evangelie na zodat je alle zegeningen daarvan kunt ontvangen.

Leer van de andere gezinsleden en heb ze lief.

Wees hoopvol en probeer door beproevingen dichter tot de Heer te komen.

Naarmate je het evangelie naleeft, zal de Heilige Geest je troosten en zul je door de verzoening worden versterkt. De Heiland heeft zijn zoenoffer gebracht zodat wij alle beschikbare zegeningen kunnen ontvangen als we rechtschapen leven. En dat omvat ook de zegeningen van een eeuwig gezin.

Jouw eeuwige toekomst wordt niet door de echtscheiding van je ouders bepaald. Maar wel door je eigen rechtschapenheid. Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: '[De Heer zal] alles mogelijk maken waarvoor u door uw getrouwheid in aanmerking komt. Wees niet ontmoedigd. Zo dicht mogelijk bij het ideaal te leven, zal u hier op aarde veel geluk, voldoening en indrukwekkende groei schenken, ongeacht uw situatie.' ('Het belangrijkste eerst', *Liabona*, juli 2001, p. 7.)

Wees hoopvol. Als je thuis problemen hebt, voel je je al gauw verdrietig. Maar vergeet niet dat je door zo'n moeilijke situatie, net als door iedere andere beproeving, enkele belangrijke lessen kunt leren en geestelijk en emotioneel kunt groeien.

LEZERS

Je kunt hoop koesteren als je bidt en je je voorbereidt op de dag dat je met jouw kinderen de zegeningen van een eeuwig gezin kunt ontvangen.

De Heer heeft het gezin voor ons welzijn bestemd. Door ons gezin kunnen we gesterkt en geleid worden. Leer de andere gezinsleden liefhebben en waarderen. De Heer heeft jouw gezin lief — met alle unieke problemen en talenten. Door jouw ervaringen in het gezin zul je veel dingen leren waaraan je in dit leven en in de eeuwigheid veel zult hebben.

Mijn ouders waren enkele jaren gescheiden maar zijn nu gelukkig weer getrouwd. In die tijd voelde ik me zo'n beetje hetzelfde als jij hebt beschreven. Ik bad tot mijn hemelse Vader om kracht en troost. Daardoor heb ik geleerd om op onze hemelse Vader te vertrouwen, want Hij weet wat het beste is. Ik heb ook met een open hart leren bidden als ik problemen en vragen heb. Na mijn gebed lees ik in de Schriften, want misschien vind ik een hoofdstuk waar mijn antwoord in staat. Als je een gevoel van

vervreemding hebt, probeer dan in de Schriften te lezen en om leiding te bidden.
Marie P. (13), Arizona (VS)

Ik had hetzelfde gevoel toen mijn ouders uit elkaar gingen, maar ik heb het overwonnen. Bedenk dat Jezus er is om je te troosten, wat er ook gebeurt. Hij is er altijd om ons op het juiste pad te leiden, en ons het gevoel te geven dat wij dierbaar zijn. Als je dat gevoel hebt, zul je het fijn vinden om lid van de kerk te zijn. Overweeg wat onze

hemelse Vader en Jezus Christus van je verwachten, dan kun je sterk zijn.

Robert S. (15), Filipijnen

Een van de manieren om met deze gevoelens om te gaan, is om de hulp van kerkleiders en vrienden in te roepen. Je leiders kunnen je geestelijk helpen, en je vrienden kunnen je helpen inzien dat dit niet het einde van de wereld is, maar een goede reden is om aan de eenheid in het gezin bij te dragen. Het is goed om te weten dat niets toevallig is, dat alles in dit leven een doel heeft en dat God ons voor eeuwig liefheeft.

Juan B. (17), Brazilië

Ondanks de beproevingen die je ouders en andere gezinsleden onder ogen moeten zien, mag je niet vergeten dat je verantwoordelijk bent voor je eigen levenswijze, niet die van je ouders. Zoek troost in de kennis dat je op een dag zelf in de tempel kunt trouwen. Voel je geen buitenstaander, maar wees trots dat je lid van de ware kerk bent. Als je je gevoelens van vervreemding niet naast je neer kunt leggen, lees dan *Leer en Verbonden* 68:6.

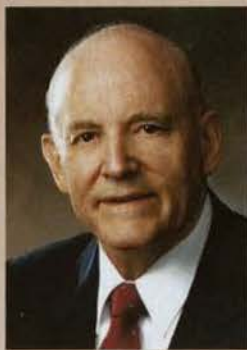
Judith O. (14), Maryland (VS)

Laat je niet door de echtscheiding van je ouders uit het veld slaan. Je hoeft je in de kerk geen buitenstaander te voelen als jullie gezin niet in de tempel is verzegeld. Je kunt het best je eigen geloof behouden en de omstandigheden vermijden die tot de echtscheiding van je ouders hebben geleid, zodat je later zelf in de heilige tempel verzegeld kunt worden.

Alexander H. (20), Nigeria

Ik ben met gescheiden ouders opgegroeid. Mijn vader zat in een andere gemeente, en

Als u bent gescheiden, laat uw kijk op het huwelijk of het leven dan niet bezoedelen en laat u niet ontmoedigen. Behoud uw geloof in het huwelijk, laat uw ziel niet door verbittering bederven en zorg ervoor dat u en de mensen die u dierbaar zijn er niet door kapot gemaakt worden. (...)

‘Moge God ons allen zegenen zodat we elkaar zullen behandelen zoals een heilige der laatste dagen betaamt. Moge er niemand onder ons zijn die het gevoel heeft een “vreemdeling en bijwoner” te zijn, maar mogen wij allemaal het gevoel hebben dat wij “medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods” zijn (Ezeziërs 2:19).’

President Howard W. Hunter (1907–1995), ‘The Church Is for All People’, *Tambuli*, augustus 1990, p. 45.

mijn moeder kon niet naar de kerk omdat ze moest werken. Mijn zus en ik gingen samen naar de kerk. Dat was wel moeilijk, en soms een beetje vreemd, maar we zijn blijven gaan. Als je vasthoudt aan je getuigenis en de geboden onderhoudt, zul je gezegend worden. Als je bidt en de Geest in je hart probeert te houden, zul je de beproevingen in het leven kunnen overwinnen. En daar zul je uiteindelijk voor beloond worden.

Jess D. (18), Nevada (VS)

Het gevoel dat je er in de kerk niet bij hoort, is niet van God afkomstig, want zijn kerk is voor al zijn kinderen, ongeacht hun situatie. Er is geen plaats voor uitsluiting in de kerk omdat iedereen geaccepteerd wordt. Het is niet eenvoudig om zo’n gezinssituatie te doorstaan, maar het evangelie biedt ons hoop en een positief perspectief voor iedere situatie die we het hoofd moeten bieden. Stel nu al goede doelen, en begin je voor te bereiden op je eigen gezin en de eeuwige banden die je kunt smeden.

Ixchel C. (23), Mexico

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

VOLGENDE VRAAG:

‘Hoe kan ik mijn getuigenis zodanig versterken dat ik het evangelie trouw blijf?’

STUUR JE ANTWOORD, met je naam, geboortedatum, wijk en ring (of gemeente en district), en een foto (met schriftelijke toestemming van je ouders om de foto af te drukken), naar:

Questions & Answers 1/07

50 E. North Temple St., Rm. 2420

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Of e-mail: liahona@ldschurch.org

Inzendingen moeten uiterlijk op 15 januari 2007 zijn ontvangen. ■

VOOR DE KINDEREN • DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • DECEMBER 2006

De Kindervriend

*Een kerstboodschap van het Eerste Presidium
aan alle kinderen op aarde*

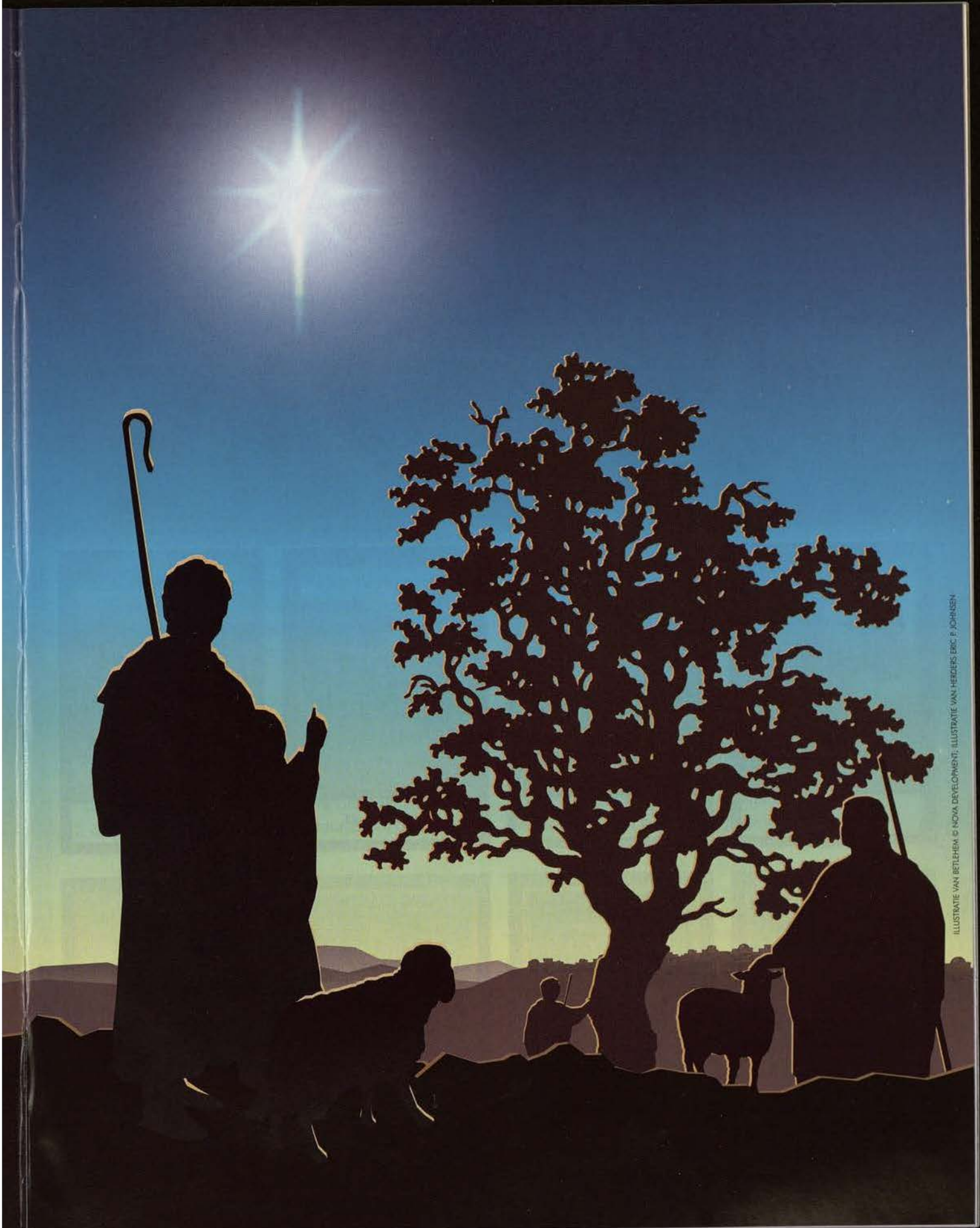

Het *kerstlicht*

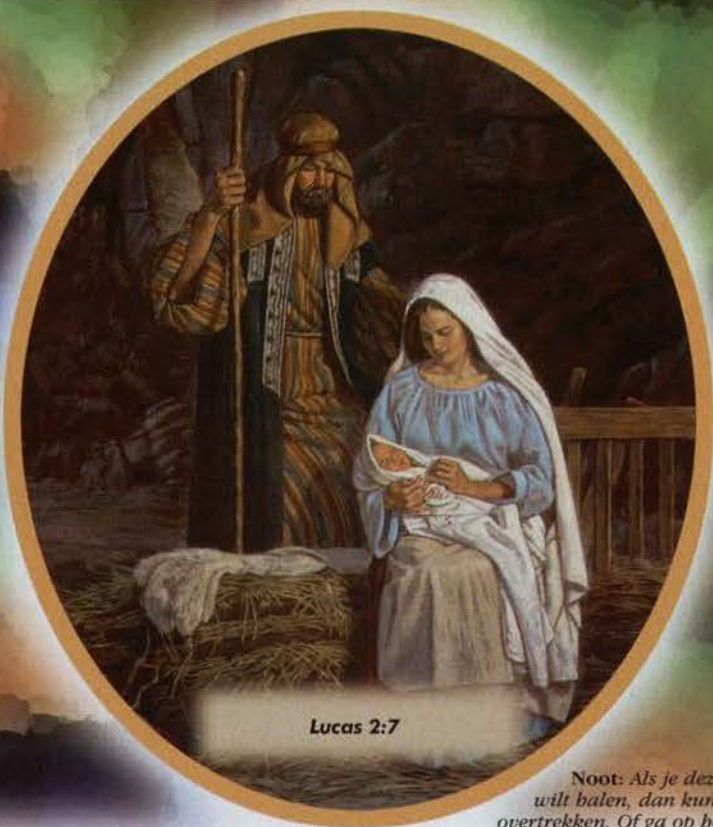
Toen de Heiland werd geboren, verscheen er een ster boven het Heilige Land. In de nieuwe wereld was het een dag, een nacht en een dag licht om aan te geven dat deze baby was geboren. Zijn hele leven bleef Hij in het licht, want Hij was een goed voorbeeld van gehoorzaamheid, goedheid en liefde.

Als we het leven en de leringen van de Heiland bestuderen, liedjes zingen om Hem te eren, zijn geboden onderhouden, onze ouders eren en elkaar liefhebben en helpen, zullen we dat licht in deze kersttijd en het hele jaar laten schijnen. ●

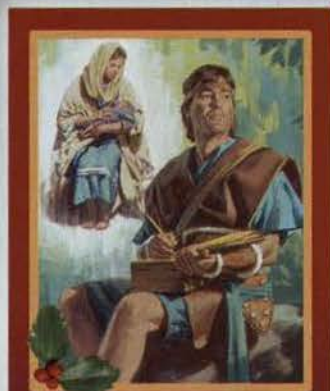

ILLUSTRATIE VAN BETLEHEM © NOVA DEVELOPMENT; ILLUSTRATIE VAN HEIDERS ERIC F. JOHNSON

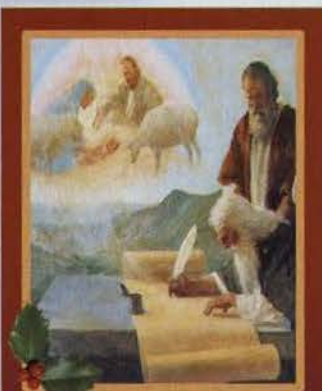

Lucas 2:7

Noot: Als je deze pagina's niet uit het tijdschrift wilt halen, dan kun je de activiteit ook kopiëren of overtrekken. Of ga op het internet naar www.lds.org.

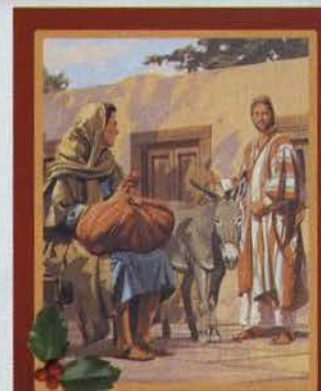
1 Nephi 11:13-21

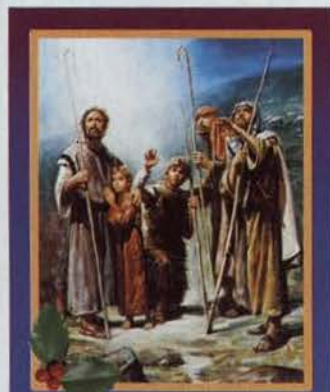
Jesaja 7:14

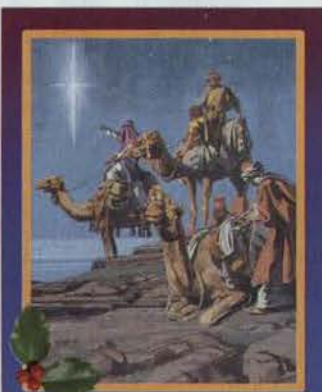
Lucas 1:39-45

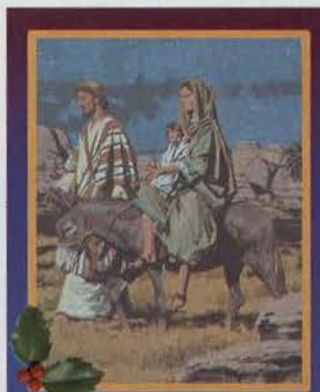
Lucas 2:1-6

Lucas 2:8-20

Matteüs 2:1-12

Matteüs 2:13-15, 19-23

Matteüs 24:30, 36

Hij zond zijn Zoon

'De engel zeide tot hen: Weest niet bevreesd, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die heel het volk zal ten deel vallen: U is heden de Heiland geboren, namelijk Christus, de Here, in de stad van David' (Lucas 2:10-11).

ELIZABETH RICKS

Dit jaar hebben we van alles over beloften geleerd. Een belofte is als we beloven iets te doen of juist niet te doen.

Als we in de Schriften lezen, zien we dat de Vader en de Zoon altijd hun beloften nakomen. Een van de grootste beloften van onze hemelse Vader was om zijn Zoon naar de aarde te sturen. In de grote raadsvergadering in de hemel beloofde onze hemelse Vader om een Heiland te sturen. Die Heiland zou onze zonden op zich nemen, zodat wij bij onze hemelse Vader zouden kunnen terugkeren.

Hoe bracht onze hemelse Vader zijn Zoon op aarde? Hij liet Hem als baby op aarde geboren worden. Hij liet Jezus leren en groeien, net zoals wij leren en groeien. Omdat onze hemelse Vader zoveel van ons houdt, liet Hij zijn Zoon voor ons sterven. Maar door de opstanding van Jezus kunnen wij ook weer levend worden.

Wat een geweldige belofte was Jezus Christus op aarde! Onze hemelse Vader had beloofd Hem te sturen. Hij hield zich aan zijn belofte.

Wat verwacht onze hemelse Vader van ons? In het jeugdwerkliedje 'Hij zond zijn Zoon' staat:

*Leef als zijn Zoon en houd zijn woord steeds
in je hart gegrift.*

*Wat vroeg Hij ons? Leef als zijn Zoon.
(Kinderliedjes, pp. 20-21)*

Als wij leven zoals Jezus heeft geleefd, ontvangen we de zegeningen die onze hemelse Vader ons heeft beloofd.

Spel: 'Voor of na'

Lijm pagina K4 op stevig papier, en knip de kaarten uit. Leg de ronde kaart op een plat oppervlak. Lees de teksten op de kaarten. Kies om de beurt een kaart en lees de teksten. Als de tekst gaat over een gebeurtenis of profetie die vóór de geboorte van Jezus plaatsvond, leg die dan links van de afbeelding van Maria, Jozef en Jezus. Als de tekst gaat over een gebeurtenis of profetie die ná de geboorte van Jezus plaatsvond, leg die dan rechts van de afbeelding van Maria, Jozef en Jezus.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Laat een week van tevoren een lid van de bisschop of het gemeentepresidium naar het jeugdwerk komen om aan de kinderen te vertellen dat hij hen volgende week zal komen bezoeken. Als de kinderen die zondag de klas binnenkomen, herinner hen er dan aan dat er een gast komt. Zing een kerstlied terwijl ze wachten. Kijk of de gast er al aankomt. Vertel dat onze hemelse Vader had beloofd om een Heiland naar de wereld te sturen. De mensen wachtten en wachtten op de Heiland. Ze wisten niet precies wanneer de Heiland zou komen. Blijf zingen totdat de gast arriveert. Laat hem de standaardwerken meebrengen die als cadeau zijn ingepakt. Laat een kind het cadeau uitpakken en Johannes 3:16 voorlezen. Laat de gast vertellen hoe onze hemelse Vader zijn Zoon aan de wereld heeft gegeven. Laat de pianist(e) zachtjes spelen terwijl de gast Lucas 2:1-20 voorleest. Leg uit dat de gast had beloofd om langs te komen en dat ook heeft gedaan. Onze hemelse Vader had beloofd om zijn Zoon te sturen, en dat heeft Hij ook gedaan.

2. Herinner de kinderen eraan dat we het hele jaar over de beloften van onze hemelse Vader en Jezus Christus hebben gesproken. Laat de kinderen 2 Nephi 10:17 markeren. Leg uit dat wij ook beloften kunnen doen. Wij moeten beloven dat wij Jezus Christus zullen volgen. Vraag de kinderen naar enkele dingen die Jezus deed en die zij ook kunnen doen. Zet hun ideeën op het bord. Deel de kinderen op in groepjes. Laat de groepjes een idee uitbeelden dat op het bord staat. ●

UIT HET LEVEN VAN PRESIDENT WILFORD WOODRUFF

Een harde werker

Wilford Woodruff werkte graag met zijn handen. Als jongen leerde hij van zijn vader en grootvader hoe belangrijk het is om hard te werken.

Als man werkte hij vaak hard op het land.

In 1855 had Wilford een boerderij in de Salt Lake Valley. Nadat hij tarwe, aardappelen en maïs had geoogst, richtte hij een organisatie op om meer verscheidenheid in plaatselijke gewassen te bevorderen.

Hierbij open ik de eerste bijeenkomst van de tuinbouwvereniging, met als doel de groei van fruit in ons gebied.

In de loop der jaren verdiende hij veel onderscheidingen met zijn landbouwprojecten.

Sommige onderscheidingen waren voor best omheinde en bebouwde boerderij, beste suikerriet, beste pompoen, beste suikerbieten, beste bonen, beste meloenen, beste appels en beste druiven.

De onderscheiding voor beste groenteteler gaat naar Wilford Woodruff.

Dank u wel! Ik heb veel werk in die groente gestoken.

Wilford liet zijn werk niet door zijn oude dag belemmeren. Een van zijn lievelingsactiviteiten was tuinieren met zijn kinderen en kleinkinderen.

Opa, mag ik helpen?

Natuurlijk. Pak die schoffel maar en help me dat onkruid wieden.

Op een dag was Wilford teleurgesteld omdat een van zijn kleinkinderen een aardappelveldje sneller had gewied dan hij — hoewel hij al 90 jaar oud was!

Opa, ik ben al klaar.

Ik begin oud te worden. Dat is de eerste keer in mijn leven dat een van mijn kleinkinderen me heeft verslagen met onkruid wieden.

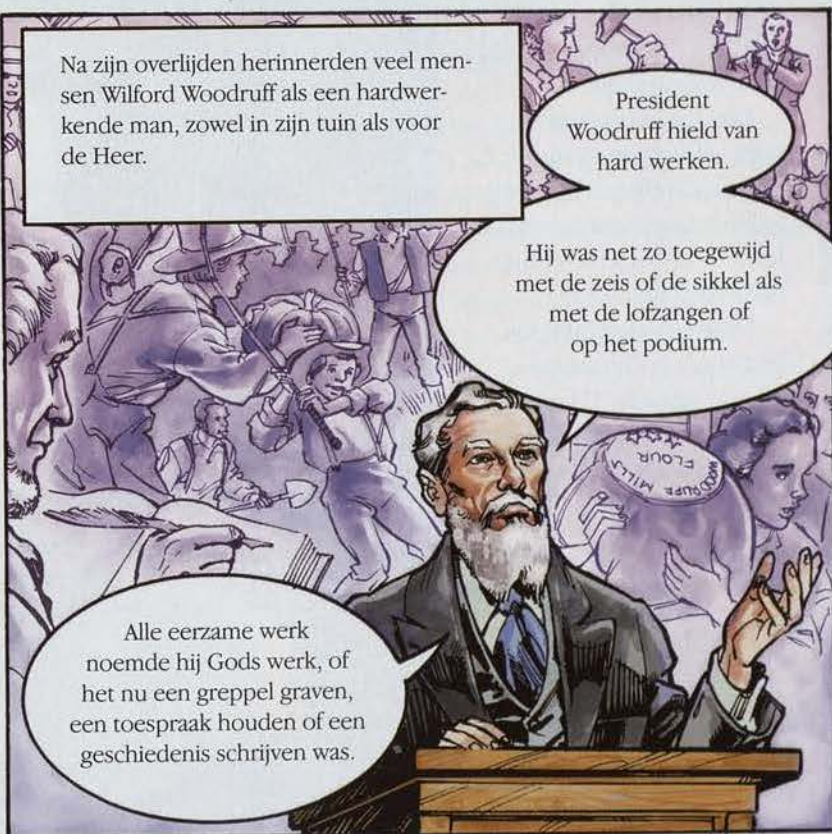

Na zijn overlijden herinnerden veel mensen Wilford Woodruff als een hardwerkende man, zowel in zijn tuin als voor de Heer.

President Woodruff hield van hard werken.

Hij was net zo toegewijd met de zeis of de sikkel als met de lofzangen of op het podium.

Alle eerzame werk noemde hij Gods werk, of het nu een greppel graven, een toespraak houden of een geschiedenis schrijven was.

Aangepast overgenomen uit *Leringen van kerkpresidenten: Wilford Woodruff* (2004), pp. 235, 237; *Susan Arrington Madsen, The Lord Needed a Prophet* (1990), p. 68; *Emerson Roy West, Profiles of the Presidents* (1974), pp. 134–135; en *Preston Nibley, The Presidents of the Church* (1974), p. 123.

Een week voor het kerstverhaal

Gebruik als gezin deze activiteit om elkaar aan het prachtige verhaal van de geboorte van de Heiland te herinneren. Begin op 18 december.

(1) Zoek nummer 1 op (de ster). (2) Zing het lied. (3) Zoek op pagina K16 het voorwerp met nummer 1 op, knip het uit en plak het op de kerstvoorstelling op de plek met dezelfde vorm.

Herhaal dat de volgende vijf avonden. Lees de tekst, zing het lied en plak het knipsel op de kerstvoorstelling.

Lees op kerstavond de twee teksten op nummer 7, en laat enkele of alle gezinsleden hun getuigenis van Jezus Christus geven. Zing het laatste lied.

Deze activiteit kan ook helemaal op één avond worden gedaan. U kunt in plaats van de genoemde liederen ook kerstliederen zingen die u zelf leuk vindt.

4. Lucas 2:8-12

'Herderslied' (Kinderliedjes, p. 146)

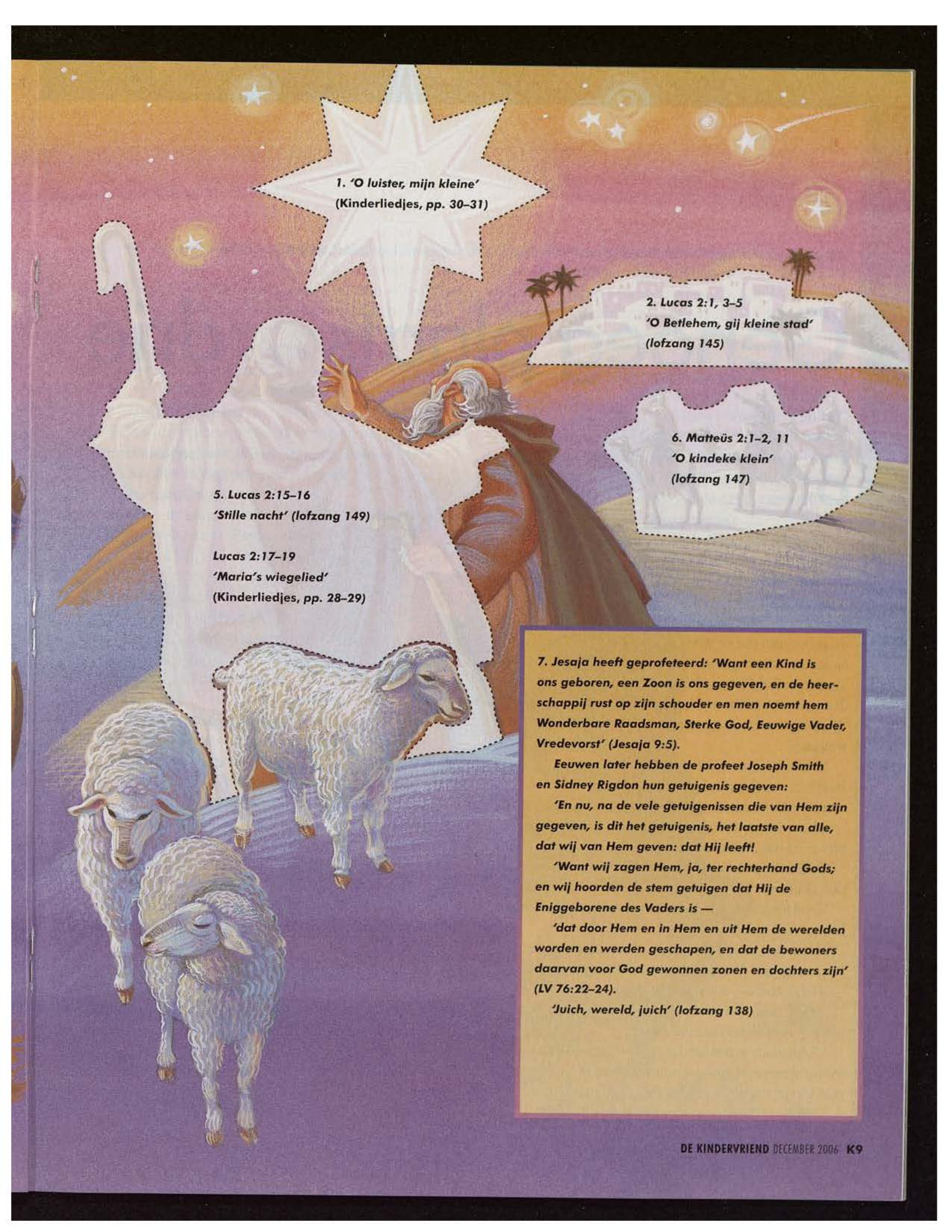
Lucas 2:13-14

'Ver, ver van hier in Judea schoon'

(lofzang 146)

3. Lucas 2:6-7

'Geen wieg voor een Koning' (lofzang 144, of Kinderliedjes, pp. 26-27)

1. 'O luister, mijn kleine'
(Kinderliedjes, pp. 30-31)

2. Lucas 2:1, 3-5
'O Betlehem, gij kleine stad'
(lofzang 145)

6. Matteüs 2:1-2, 11
'O kindeke klein'
(lofzang 147)

5. Lucas 2:15-16
'Stille nacht' (lofzang 149)

Lucas 2:17-19
'Maria's wiegelied'
(Kinderliedjes, pp. 28-29)

7. Jesaja heeft geprofeteerd: 'Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst' (Jesaja 9:5).

Eeuwen later hebben de profeet Joseph Smith en Sidney Rigdon hun getuigenis gegeven:

'En nu, na de vele getuigenissen die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het laatste van alle, dat wij van Hem geven: dat Hij leeft!

'Want wij zagen Hem, ja, ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem getuigen dat Hij de Eniggeborene des Vaders is —

'dat door Hem en in Hem en uit Hem de werelden worden en werden geschapen, en dat de bewoners daarvan voor God gewonnen zonen en dochters zijn' (LV 76:22-24).

'Juich, wereld, juich' (lofzang 138)

'Weest in broederliefde elkander genegen, in eerbetoon elkander ten voorbeeld' (Romeinen 12:10).

Genoeg plaats VOOR drie

STACIE A. HEAPS

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

Brent rende naar beneden, en zijn zusje Lindsey rende achter hem aan. 'Mama!' riep Brent. 'Lindsey laat ons niet met rust!'

Brents beste vriend, Clint, was bij hem aan het spelen. De jongens speelden met Brents brandweerwagen en blusten de branden in de gebouwen die ze van blokken hadden gemaakt. 'Lindsey wil altijd hetzelfde doen als wij', zei Brent. 'Waarom kan ze niet gewoon weggaan?'

'Brent, wees een beetje aardig voor je zusje. Ze wil alleen maar met je spelen', zei moeder.

'Maar, mama, ze loopt altijd achter ons aan. Kan ze niet even wat anders doen?'

'Zullen wij samen wat kleuren, Lindsey?' vroeg moeder. Lindsey knikte.

'Dankjewel, mama', zei Brent en hij ging weer naar boven.

Mama riep nog: 'Niet vergeten Brent. Jij en Clint moeten straks naar de repetitie van het kerstprogramma.'

'Goed, mama', antwoordde Brent.

'Mama, waarom vindt Brent mij niet aardig?' vroeg Lindsey met tranen in haar ogen.

'O, hij vindt je wel aardig', zei moeder. 'Maar soms wil hij alleen met zijn vriendjes spelen. Brent houdt heel veel van je, maar dat laat hij niet altijd merken.'

Even later bracht moeder Brent en Clint naar de kerk

voor de repetitie van het kerstprogramma. Brent was blij. Hij speelde dit jaar Jozef. Vroeger was hij altijd een schaap of een herder of een wijze uit het oosten. Dat was wel leuk, maar dit jaar had hij de beste rol.

'Goed, we gaan de scène bij de herberg oefenen', zei broeder Mitchell. 'Jozef en Maria, gaan jullie maar op je plek staan. Herbergiers, het is tijd.'

De jeugdwerkkinderen gingen snel op hun plaats staan, en Jozef en Maria liepen naar de herberg toe.

'Hebt u vannacht alstublieft een plekje voor ons?' vroeg Brent. 'Mijn vrouw krijgt binnenkort een baby, en ze moet rusten.'
'Het spijt me. Er is geen plek', zei de herbergier.
'Kom maar, Maria. Laten we een andere herberg proberen', zei Brent. Ze liepen naar de volgende herbergier. 'Hallo, meneer. Wij komen van heel ver weg, en mijn vrouw krijgt heel snel een baby. Kunnen we in uw herberg overnachten?'

'Nee, we zijn helemaal vol. Er is geen plaats.'

Brent ging naar de volgende herberg toe en klopte op de deur, toen de volgende, en de volgende. Het antwoord was steeds hetzelfde.

'Er is geen plaats.'

'Geen plaats.'

'Geen plaats.'

'Het spijt me zo, Maria', zei Brent. 'Laten we deze

laatste herberg proberen.' Hij draaide zich om en klopte op de deur. 'Alstublieft, meneer, wij komen van ver weg, we hebben geen plek om te slapen, en mijn vrouw krijgt bijna een baby. We hebben alle herbergen geprobeerd. Hebt u een plekje waar we kunnen slapen?'

'Het spijt me. We zijn helemaal vol.'

Jozef en Maria draaiden zich langzaam en verdrietig om. 'Het spijt me, Maria', zei Brent. 'Ik weet niet wat —'

'Wacht! Wacht even', zei de herbergier. 'Misschien heb ik toch wel een plekje. Kom maar mee.' De herbergier bracht hen naar de stal, vol koeien, schapen en andere dieren. 'Het is niet veel, maar u kunt hier vannacht blijven als u wilt.'

'Dat is geweldig', zei Brent dankbaar.

'Dank u wel, dank u wel.'

****

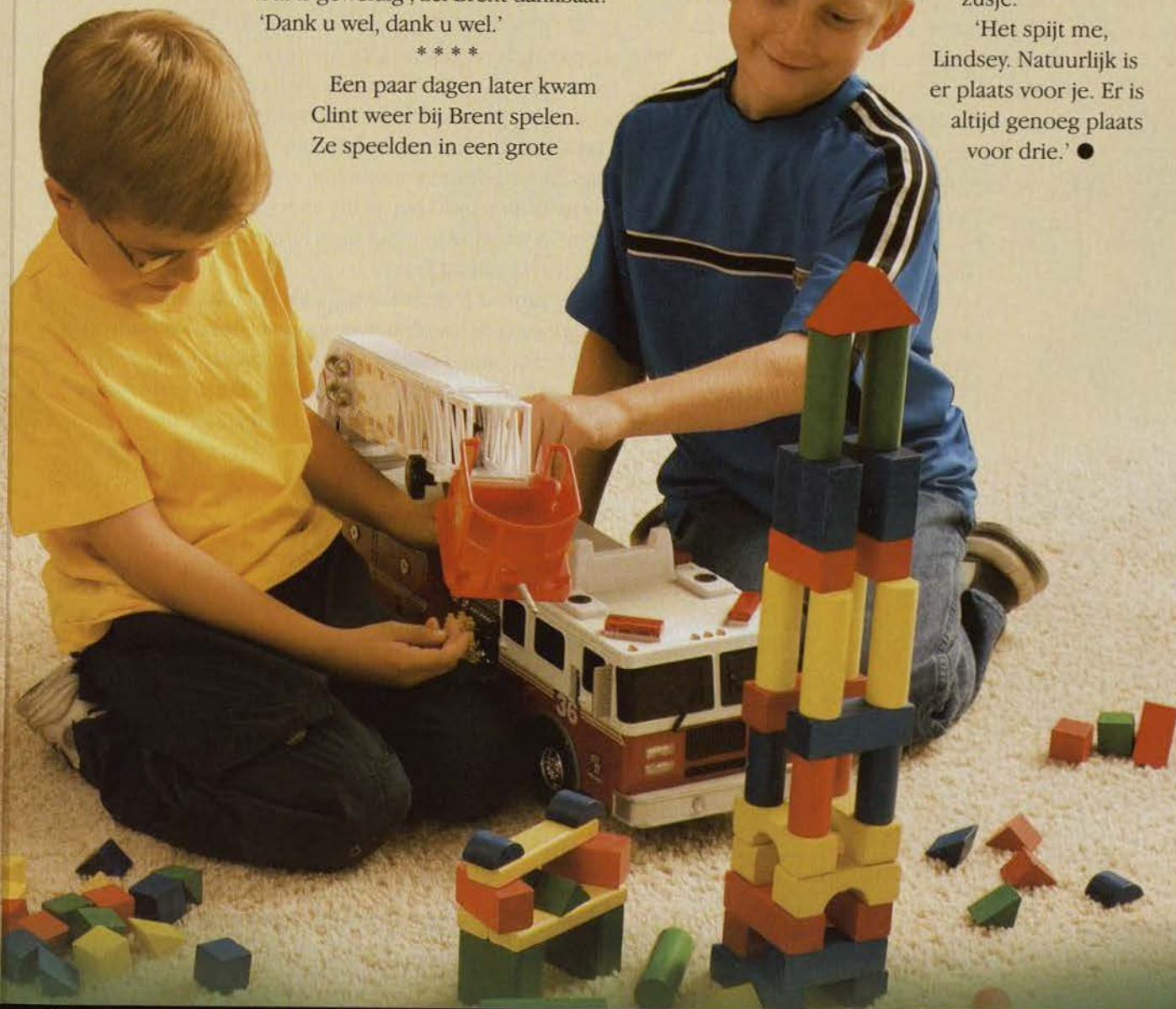
Een paar dagen later kwam
Clint weer bij Brent spelen.
Ze speelden in een grote

doos, en deden alsof het een fort was waarin ze veilig waren voor indringers. Lindsey was weer vervelend. Ze bleef maar vragen of ze binnen mocht komen.

'Lindsey, waarom ga je niet wat anders doen? Je kunt toch zien dat er geen plaats voor —' Brent stopte in het midden van de zin. Hij dacht aan de woorden die hij een paar dagen eerder had gehoord: 'Geen plaats. Geen plaats. Geen plaats.'

Hij dacht aan Jozef en Maria, en baby Jezus, die zoveel voor hen betekende. Toen keek hij naar zijn zusje.

'Het spijt me, Lindsey. Natuurlijk is er plaats voor je. Er is altijd genoeg plaats voor drie.' ●

'Weest goedsmoeds, kinderkens' (LV 61:36).

Het maakt ze gelukkig

PATRICIA R. JONES

De profeet Joseph Smith speelde graag met kinderen. Dat was geen verrassing voor de mensen die de profeet kenden; hij liet vaak zien dat hij van kinderen hield. Hij hielp een keer twee kinderen die in de modder vastzaten. Hij hield van en speelde met baby's. Als de profeet met kinderen speelde, maakte hij er altijd iets leuks van, zowel voor de deelnemers als voor de toeschouwers.

Op een keer speelde Joseph een balspel met enkele jongemannen in Nauvoo. Hyrum, de oudere broer van de profeet, zag hem. Hyrum hield veel van zijn broer, en hij wilde niet dat de mensen kritiek op hem zouden hebben.

Hyrum was bang dat als de mensen hem met de jongemannen zagen spelen, ze misschien zouden zeggen dat een profeet dat niet hoorde te doen.

Na het spel ging Hyrum naar Joseph toe en zei dat het eigenlijk niet gepast was voor een profeet van de Heer. Hij sprak uit liefde, en wilde zijn broer helpen.

De profeet keek Hyrum liefdevol aan. Hij wist dat Hyrum zich zorgen maakte over hem, en hij vertrouwde meestal op het advies van zijn oudere broer. Maar deze keer antwoordde Joseph met vriendelijke stem: 'Broeder Hyrum, het kan helemaal geen kwaad om met de jongens een onschuldig spel te spelen. Aan de andere kant maakt het ze blij en leren ze me beter kennen. Wie weet of een van deze jongemannen ooit zijn leven voor mij zal geven!'¹

De profeet Joseph kreeg gelijk. Toen hij weer vervolgd werd, riskeerden twee jongemannen uit Nauvoo hun leven om uit te vinden wie de vijanden van de profeet waren en wat zij van plan waren. De jongemannen lieten zien hoeveel ze de profeet liefhadden door hun eigen veiligheid voor hem op het spel te zetten. Joseph Smith hield veel van kinderen, en zij hielden van hem. ●

NOOT

1. Lorenzo Snow, 'Reminiscences of the Prophet Joseph Smith', *Deseret Semi-Weekly News*, 23 december 1899, p. 1.

'De mannen die Joseph het beste kenden (...) hielden van hem en steunden hem als profeet.'

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Joseph, de man en de profeet', *Liahona*, juli 1996, p. 68.

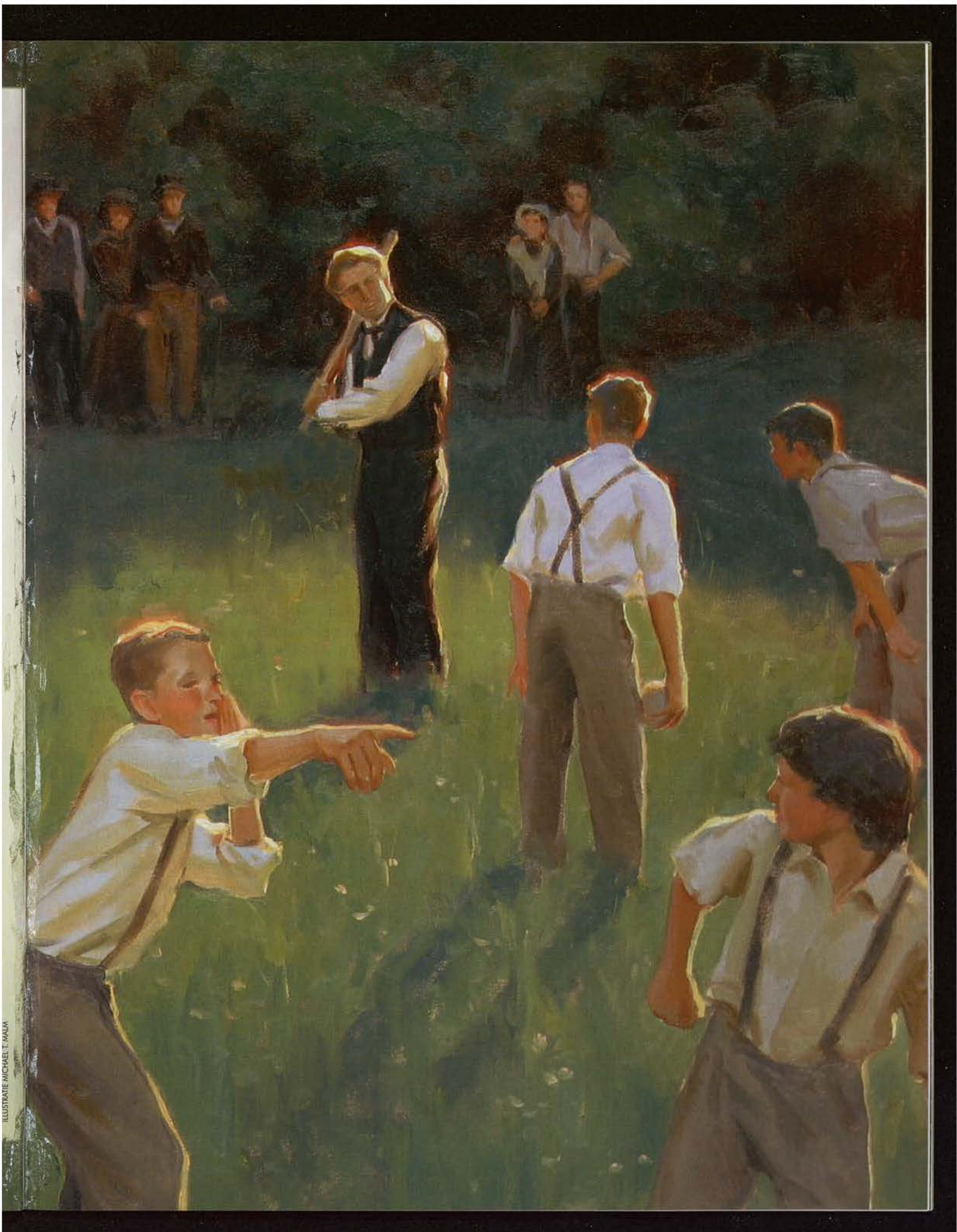

ILLUSTRATION MICHAEL T. WALSH

'Denk ook aan de beloften die u werden gedaan' (LV 3:5).

Aan onze beloften denken

De Schriften hadden me eraan herinnerd dat ik moest stilstaan bij de grote beloften die ik had ontvangen.

OUDERLING JAY E. JENSEN
van de Zeventig

Toen ik zendingspresident in Colombia was, vloog ik op een donderdagochtend naar een andere stad in ons zendingsgebied. Ik had de hele dag gesprekken met zendingelingen en begon me over enkele dingen zorgen te maken.

Na een zoneconferentie met de zendingelingen, was er op zaterdag en zondag een districtsconferentie met kerkleiders en leden. Er waren wat problemen in dat gebied: lage opkomst, slechte voorbereiding en enkele andere problemen. Ik voelde me niet prettig na die vier dagen.

In het vliegtuig naar huis had ik tijd om te lezen, na te denken en te bidden. Ik bladerde door mijn Schriften en las hier en daar wat. Toen kwam ik enkele verzen in afdeling 3 van de Leer en Verbonden tegen die een nieuwe betekenis voor mij kregen: 'De werken en de plannen en de

doeleinden van God kunnen niet worden vrijdeld, noch kunnen ze mislukken' (vers 1).

Ik dacht over deze woorden na. Ik was ten onrechte tot de conclusie gekomen dat de werken, plannen en doeleinden van God in die stad werden 'vrijdeld'.

Ik las verder: 'Want God wandelt niet op kromme paden' (vers 2). Sommige zendingelingen en leden leken op kromme paden te lopen.

In vers 5 vond ik een parel — een van de

10 jaar (rechts) met zijn broers Marvin (links) en Richard (midden).

12 jaar.

19 jaar.

prachtigste dingen die ik ooit in de Schriften heb gevonden: 'Zie, deze dingen zijn u toevertrouwd.'

Ik dacht even na over alles wat mij was toevertrouwd: mijn vrouw en zes kinderen, honderd zendingen, zesduizend leden, 13 tot 14 miljoen niet-leden, een zendingsgebied, districten, gemeenten, begrotingen, gebouwen enzovoort.

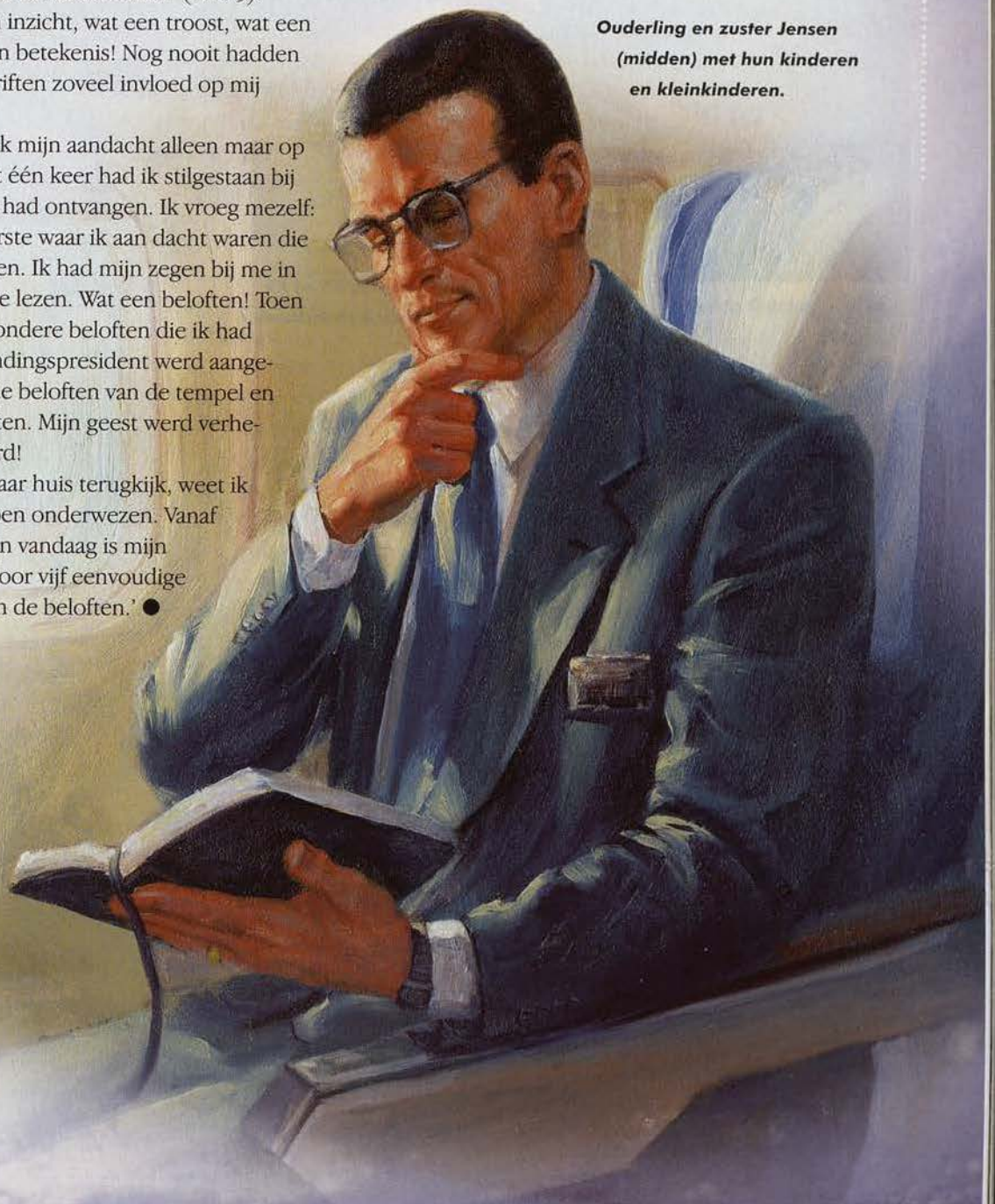
Toen las ik: 'Denk ook aan de beloften' (vers 5). Wat een kracht, wat een inzicht, wat een troost, wat een diepe gewaarwording en betekenis! Nog nooit hadden vijf woorden uit de Schriften zoveel invloed op mij gehad.

Vier dagen lang had ik mijn aandacht alleen maar op problemen gericht. Niet één keer had ik stilgestaan bij de grote beloften die ik had ontvangen. Ik vroeg mezelf: 'Welke beloften?' De eerste waar ik aan dacht waren die in mijn patriarchale zegen. Ik had mijn zegen bij me in het vliegtuig en begon te lezen. Wat een beloften! Toen dacht ik na over de bijzondere beloften die ik had gekregen toen ik als zendingspresident werd aangesteld. Ik dacht na over de beloften van de tempel en de beloften in de Schriften. Mijn geest werd verheven! Ik werd geïnspireerd!

Nu ik op die vlucht naar huis terugkijk, weet ik dat ik vanuit de hemel ben onderwezen. Vanaf die dag tot op de dag van vandaag is mijn leven anders, allemaal door vijf eenvoudige woorden: 'Denk ook aan de beloften.' ●

**Ouderling en zuster Jensen
(midden) met hun kinderen
en kleinkinderen.**

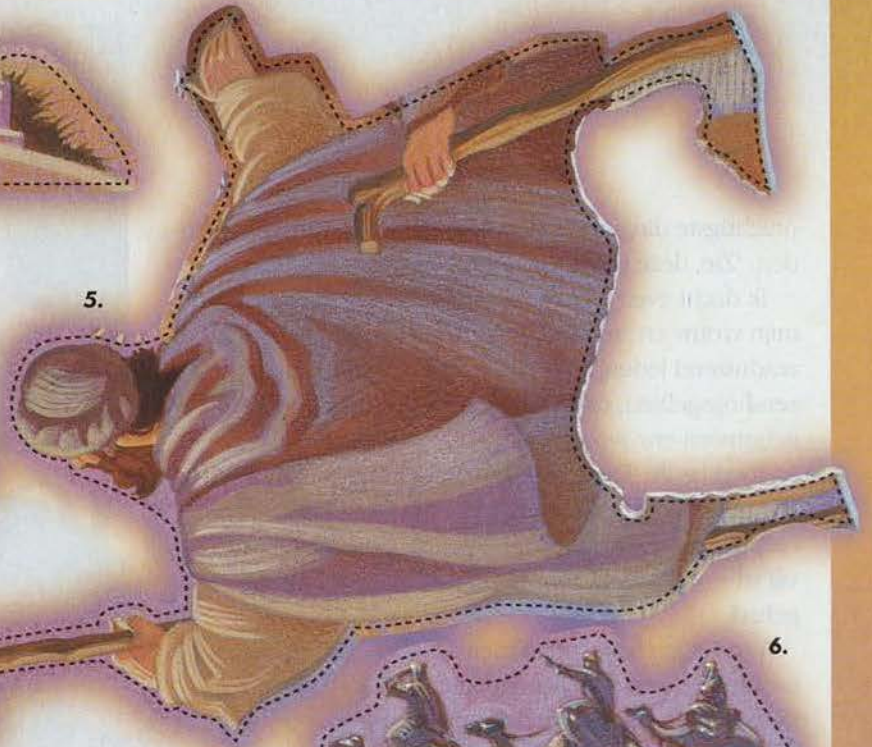

2.

1.

5.

6.

Zie de pagina's K8 en K9
voor de activiteit en instructies.

4.

3.

Zegeningen van de ZHV

Kies onder gebed de teksten en leringen uit deze boodschap die aansluiten bij de behoeften van de zusters die u bezoekt. Vertel over eigen ervaringen die ermee verband houden en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

Hoe kan onze relatie met Jezus Christus door de zustershulpvereniging versterkt worden?

Sarah Cleveland, voormalig eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium: 'We stellen ons ten doel in de naam van de Heer te handelen — om de behoeften van de noodlijdenden te lenigen en zoveel mogelijk goed werk te verrichten. (...) Wij zijn in de naam van de Heer aan dit werk begonnen. Laten we moedig voorwaarts gaan.' (ZHV-notulen, Archieven van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, 17 maart 1842, p. 12; 30 maart 1842, p. 24.)

Kathleen H. Hughes, eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium: 'In wat voor omstandigheden we ook leven, als vrouw zijn we bijzonder gezegend. We hebben verbonden met onze hemelse Vader gesloten om zijn werk te verrichten — en dat *doen* we ook! Net als Maria en Marta bevinden we ons aan de voeten van de Heiland en hebben we "het goede deel" [zie Lucas 10:42] uitgekozen. We hebben voor Christus gekozen en voor de zustershulpvereniging. (...) Het is prettig om te bedenken dat

[Maria en Marta] en andere getrouwe vrouwen die volgelingen van Christus waren wellicht bij elkaar zijn gekomen om meer te weten te komen over hun taak in de opbouw van het koninkrijk. Net als wij waren zij verbondsvrouwen. Zij hadden besloten dat zij hun hele hart aan de Heiland zouden geven. Dus toen de zustershulpvereniging werd georganiseerd, kwam die voort uit onze goddelijke roeping en ons verlangen om te dienen, lief te hebben en voor elkaar te zorgen.' ('Ons verbond met Hem', *Liabona*, november 2003, p. 108.)

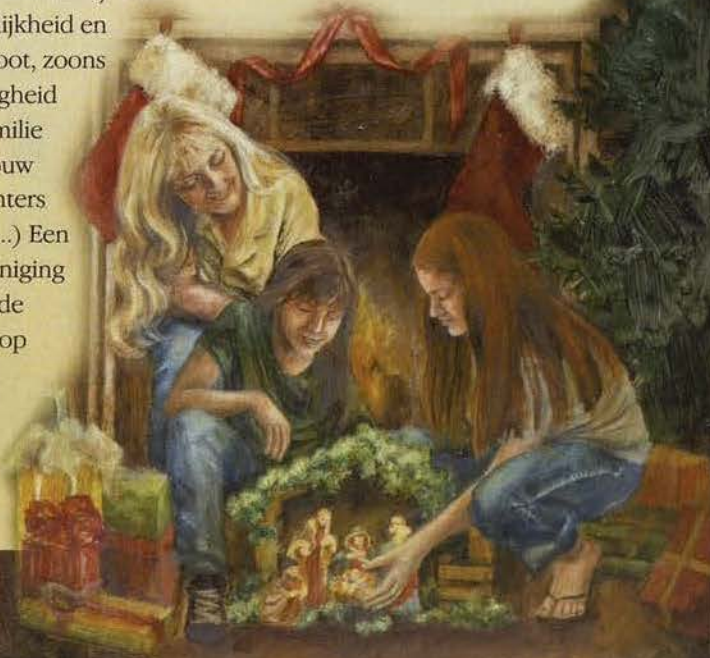
Filippenzen 4:13: 'Ik vermag alle dingen in Hem, die mij kracht geeft.'

Hoe kan de zustershulpvereniging u en uw gezin tot zegen zijn?

President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'De zustershulpvereniging begeleidt moeders bij de vorming van hun dochters en bij het ontwikkelen van hoffelijkheid en moed bij hun echtgenoot, zoons en broers. (...) De veiligheid van het gezin en de familie wordt groter als de vrouw en moeder, en de dochters tot de ZHV behoren. (...) Een sterke zustershulpvereniging heeft een beschermende en genezende invloed op moeders en dochters, alleenstaande ouders, ongehuwde zusters, bejaarden en zieken. (...) Beide [de

zustershulpvereniging en het priesterschapsquorum] hebben het welzijn van het eeuwige gezin voor ogen.' (Zie 'De zustershulpvereniging', *Liabona*, juli 1998, pp. 80–83.)

President Gordon B. Hinckley: 'Ik bid dat God de zustershulpvereniging van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zal zegenen. Moge de geest van liefde, waardoor de leden al anderhalve eeuw gemotiveerd worden, blijven groeien en in de hele wereld gevoeld worden. Mogen hun goede werken talrijke mensen ten goede beïnvloeden, waar ze ook verricht worden. En mogen generaties vrouwen door deze vereniging van God licht en begrip, onderwijs en kennis, en eeuwige waarheid ontvangen, in alle landen op aarde. Mogen zij allemaal beseffen wat hun grote verantwoordelijkheid en zegen is — om "een werktuig in de handen Gods" (Alma 26:3) te zijn en dit grote werk te verrichten.' ('Video: Werktuigen in de handen Gods', *Liabona*, november 2005, p. 106.) ■

Mijn achteloze houding ten opzichte van het gebed veranderde tijdens een kamp. Toen ik in mijn slaapzak kroop, keek ik naar mijn vriend die neerknielde om te bidden. Toen hij klaar was, vroeg hij: 'Bid jij niet, Lynn?'

OUDERLING LYNN A. MICKELSEN van de Zeventig

In deze tijd van het jaar denk ik vaak aan de Heiland en Joseph Smith, en lees ik graag over hen in de Schriften. Het belangrijkste kerstcadeau dat ik als tiener heb gekregen was mijn tripelcombinatie: het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde. Het boek was in leer gebonden, met voorin een opbouwend woord van mijn vader. Toen was dat cadeau niet zo belangrijk voor me. Ik was zelfs een beetje teleurgesteld.

Sindsdien is die tripelcombinatie heel waardevol voor mij geworden, omdat ik erdoor herinnerd wordt aan de dingen die ik als tiener over de Heiland en zijn leven heb geleerd. Ik heb die tripelcombinatie mee op zending genomen. Ik heb er veel aan gehad toen ik bisschop was. Het is een dierbaar bezit voor mij geworden. Het boek is een keer opnieuw ingebonden.

De belangrijkste teksten zijn volgens mij de persoonlijke getuigenissen, zoals die van Joseph Smith. Vanaf de eerste keer dat ik het gelezen heb, heb ik nooit getwijfeld aan wat Joseph Smith in het heilige bos heeft gezien.

Ik ben dankbaar dat Joseph in gebed is gegaan en dat heilige eerste visioen

heeft ontvangen. We krijgen niet altijd visioenen of krachtige antwoorden zoals Joseph, maar onze antwoorden kunnen net zo duidelijk zijn, of het nu ideeën zijn, antwoorden op vragen of bevestigingen van beslissingen.

Een voorbeeld van gebed

Ik begrijp de behoefte van Joseph Smith om in gebed te gaan. Ik had altijd gebeden voordat ik 's avonds naar bed ging. Als tiener bleef ik wel geloven, maar ik nam niet meer de tijd om te bidden. Op een dag veranderde dat.

Ik was op kamp met enkele jongemannen, en een van mijn goede vrienden en ik sliepen samen in een tent. Ik kroop in mijn slaapzak en keek naar mijn vriend die op zijn slaapzak neerknielde om te bidden. Toen hij in zijn slaapzak kroop, vroeg hij: 'Bid jij niet, Lynn?'

Ik antwoordde: 'Niet vaak genoeg.' En toen besloot ik dat niemand die vraag meer zou hoeven stellen.

Ik begrijp ook de behoefte van Joseph Smith om alleen in gebed te gaan. Enkele jaren later bevond ik me in een soortgelijke

'Bid jij niet?'

omstandigheid, deze keer met een jongeman die ik niet kende. Ik was zenuwachtig om in zijn aanwezigheid te bidden, dus wachtte ik totdat hij in bed zou liggen zodat ik kon neerknielen en bidden zonder gezien te worden.

Maar hij ging niet naar bed, dus knielde ik uiteindelijk neer om te bidden, waarna ik in mijn slaapzak kroop. Toen hij enkele minuten later naar bed ging, vroeg hij: 'Lynn, bid jij altijd op die manier?'

'Ja, dat probeer ik. Zelfs als ik zonder te bidden gehaast in bed spring, ga ik mijn bed weer uit om neer te knielen en te bidden.'

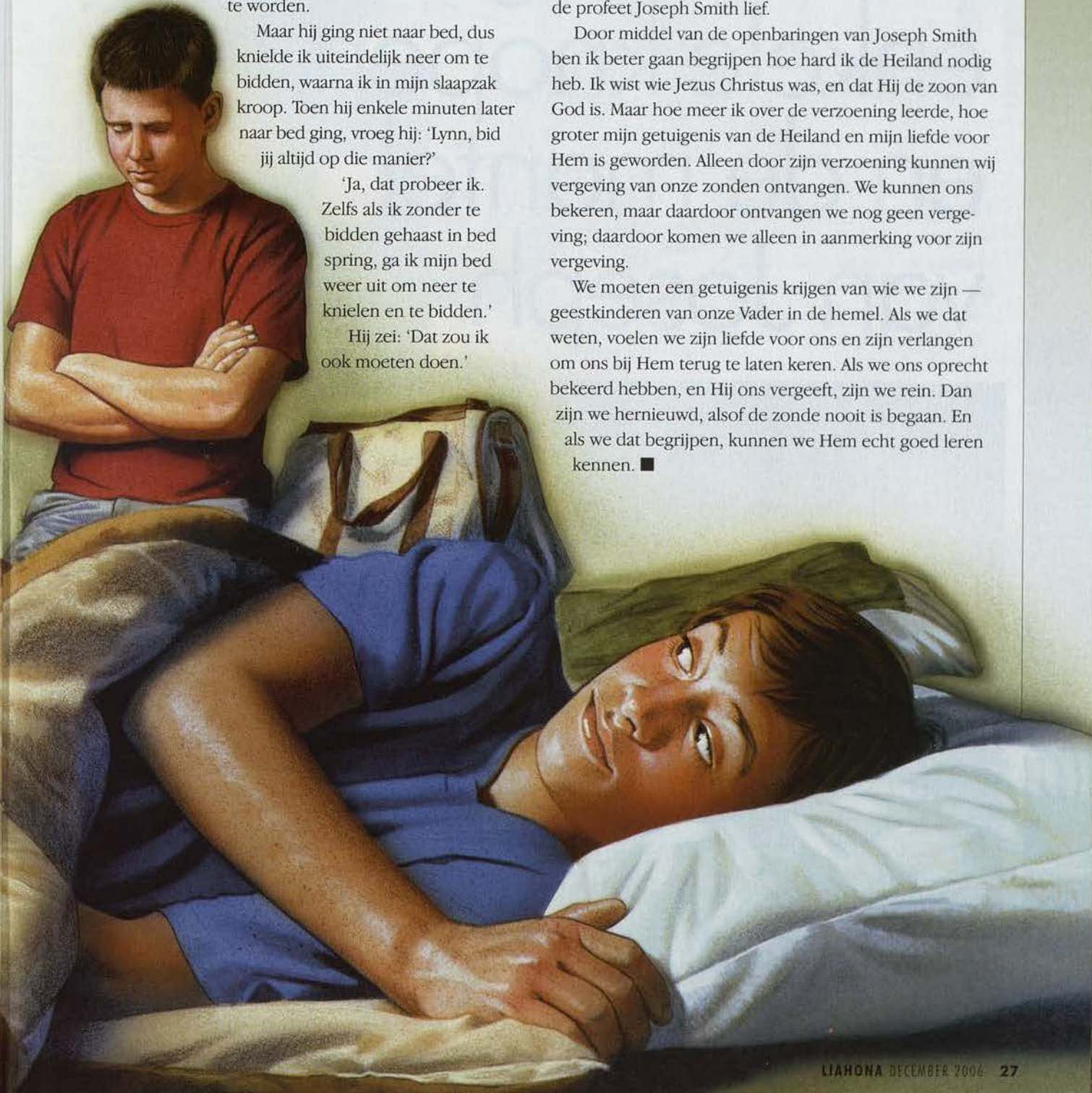
Hij zei: 'Dat zou ik ook moeten doen.'

De Heiland kennen

Ik ben de profeet Joseph Smith zo dankbaar voor zijn moed en geloof om tot God te bidden en zijn voorbereiding om de dingen die hij leerde ook te geloven. Ik heb de profeet Joseph Smith lief.

Door middel van de openbaringen van Joseph Smith ben ik beter gaan begrijpen hoe hard ik de Heiland nodig heb. Ik wist wie Jezus Christus was, en dat Hij de zoon van God is. Maar hoe meer ik over de verzoening leerde, hoe groter mijn getuigenis van de Heiland en mijn liefde voor Hem is geworden. Alleen door zijn verzoening kunnen wij vergeving van onze zonden ontvangen. We kunnen ons bekeren, maar daardoor ontvangen we nog geen vergeving; daardoor komen we alleen in aanmerking voor zijn vergeving.

We moeten een getuigenis krijgen van wie we zijn — geestkinderen van onze Vader in de hemel. Als we dat weten, voelen we zijn liefde voor ons en zijn verlangen om ons bij Hem terug te laten keren. Als we ons oprecht bekeerd hebben, en Hij ons vergeeft, zijn we rein. Dan zijn we hernieuwd, alsof de zonde nooit is begaan. En als we dat begrijpen, kunnen we Hem echt goed leren kennen. ■

Een horloge, enkele knopen, en de mantel van Joseph

Voorwerpen van een recente tentoonstelling in het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst geven ons een indruk van het dagelijkse leven van Joseph Smith.

SALLY ODEKIRK

Kerkelijke tijdschriften

Een gouden horloge, een mantel, roestige landbouwgereedschappen en griffels uit een verleden tijdperk. Deze gangbare voorwerpen uit de negentiende eeuw zijn van grote betekenis omdat ze uit het dagelijkse leven van Joseph Smith afkomstig zijn.

Omdat hij tweehonderd jaar geleden leefde, kunnen we door het bekijken van de artefacten uit het leven van de profeet hem beter begrijpen. Makenzie Head (13) uit Cedar Hills (Utah) bezocht het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst om deze voorwerpen te bekijken. Ze schreef het volgende toen ze de voorwerpen uit het leven van de profeet had gezien: 'Ik begrijp nu beter hoe hij leefde en wat voor spullen hij had die zo anders zijn dan wat wij tegenwoordig hebben. Ik was ook verbaasd over de grote hoeveelheid spullen die hij tijdens zijn leven heeft gebruikt. Mijn getuigenis van hem is er zeker door gesterkt.'

Hieronder staan enkele foto's van de artefacten die in het museum van de kerk waren tentoongesteld of opgeslagen.

De onderschriften zijn van Mark Staker, museumbebeerder.

Links: Een replica van de gouden platen die in het museum tentoongesteld waren. Martin Harris, een van de drie getuigen, heeft gezegd dat de platen door drie zilveren ringen bij elkaar werden gehouden zodat ze als een boek geopend konden worden.

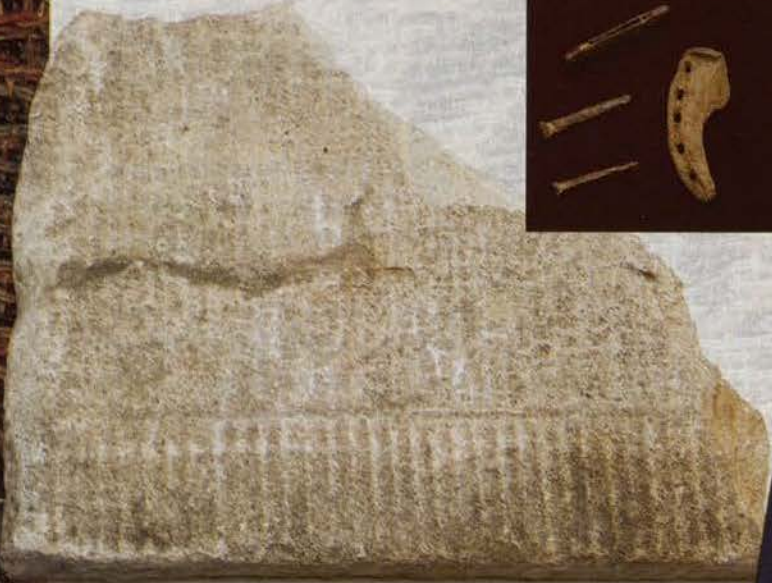
Onder: Deze knopen en haken zijn tijdens een archeologisch onderzoek bij het huis van de familie Smith in Palmyra (New York) gevonden.

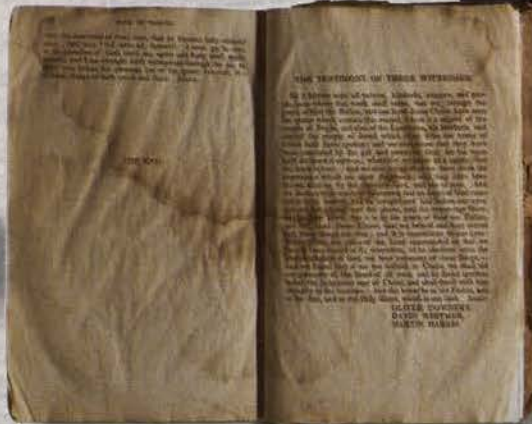
Boven: Het borststuk dat Lucy Mack Smith in 1841 voor haar zoon Joseph had gemaakt. Dit populaire kledingstuk werd gedragen om knopen of naden te bedekken of als decoratie. **Links:** Het gouden horloge van Joseph Smith, dat hij verkocht om juridische kosten te betalen.

Boven: Deze wieg werd rond 1805 gemaakt en lijkt op de wieg die de familie Smith moet hebben gebruikt.

Rechts: Deze spijkers en dit hoefijzer zijn bij de woning van Joseph Smith gevonden. Het ronde, metalen voorwerp werd aan het handvat van een zeis vastgemaakt. Als jongeman gebruikte Joseph Smith een zeis om koren te slaan. Onder: Een stuk steen van de Nauvootempel.

Onder: Toen hij van een beenoperatie herstelde was, gebruikte Joseph een kruk als deze.

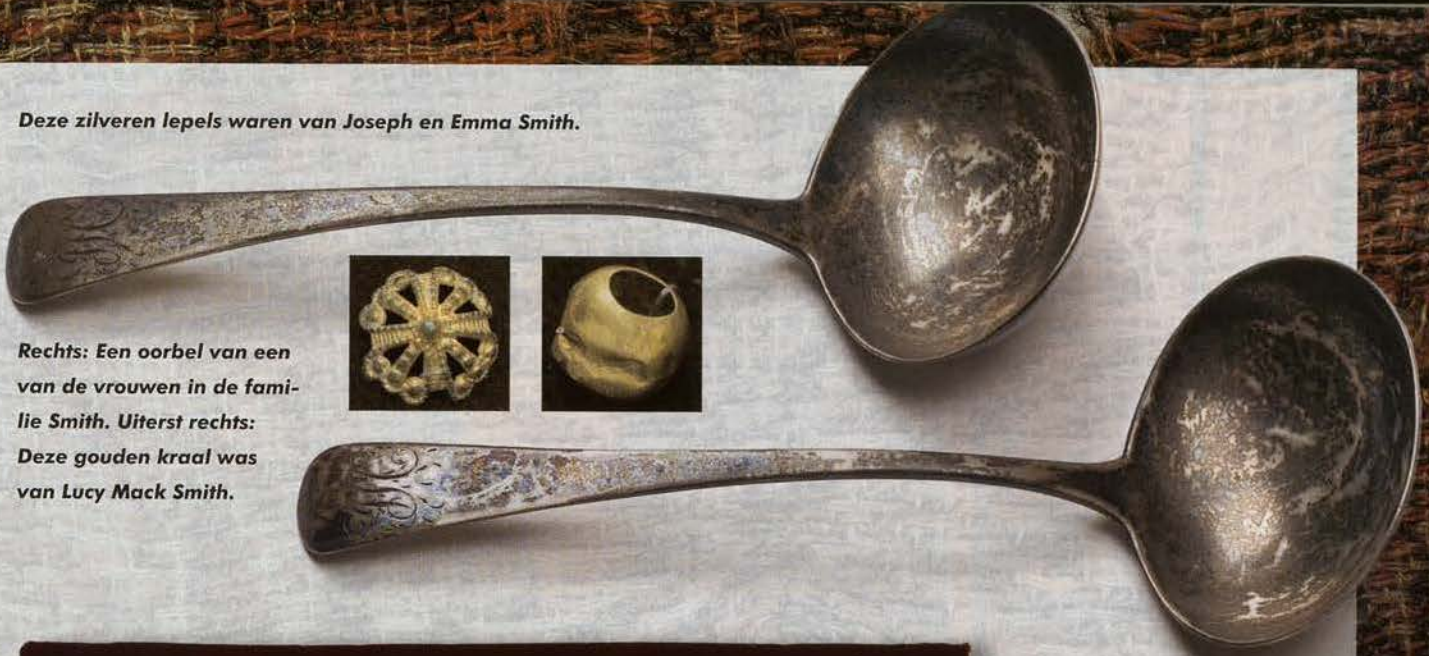

Uiterst links: Deze griffels werden waarschijnlijk gebruikt toen de ouders van Joseph Smith hem leerden lezen, schrijven en rekenen. Boven: Deze eerste editie van het Boek van Mormon was een cadeau van Joseph Smith aan Martin Harris. Het ligt open op de pagina met het getuigenis van de drie getuigen. Rechts: De profeet droeg deze mantel als luitenant-generaal van het Nauvoo Legion.

FOTO VRIJK: CRAIG DIMOND; MANTEL: GESCHONKEN DOOR VIENNA JACQUES; CHIRURGISCHE INSTRUMENTEN: GESCHONKEN DOOR ROLA BURNS WILLIAMS; HAARLOK: GESCHONKEN DOOR CLARA W. BEEBE EN A. E. HYDE JR.

Deze zilveren lepels waren van Joseph en Emma Smith.

Rechts: Een oorbel van een van de vrouwen in de familie Smith. Uiterst rechts: Deze gouden kraal was van Lucy Mack Smith.

Links: Chirurgische instrumenten als deze zijn gebruikt toen Joseph Smith nog jong was. Hij had een infectie die een deel van het bot in zijn been had aangetast. Een arts wilde zijn been amputeren, maar de jonge Joseph en zijn moeder weigerden dat.

Rechts: Deze uitgave van de Nauvoo Neighbor, gepubliceerd nadat Joseph en Hyrum Smith waren vermoord, werd gedrukt om de details van hun dood algemeen bekend te maken. Onder: Na het overlijden van de profeet kregen enkele van zijn vrienden een haarlok van hem. Het was in het midden van de negentiende eeuw gebruikelijk om haarlokken weg te geven als herinnering aan overleden dierbaren.

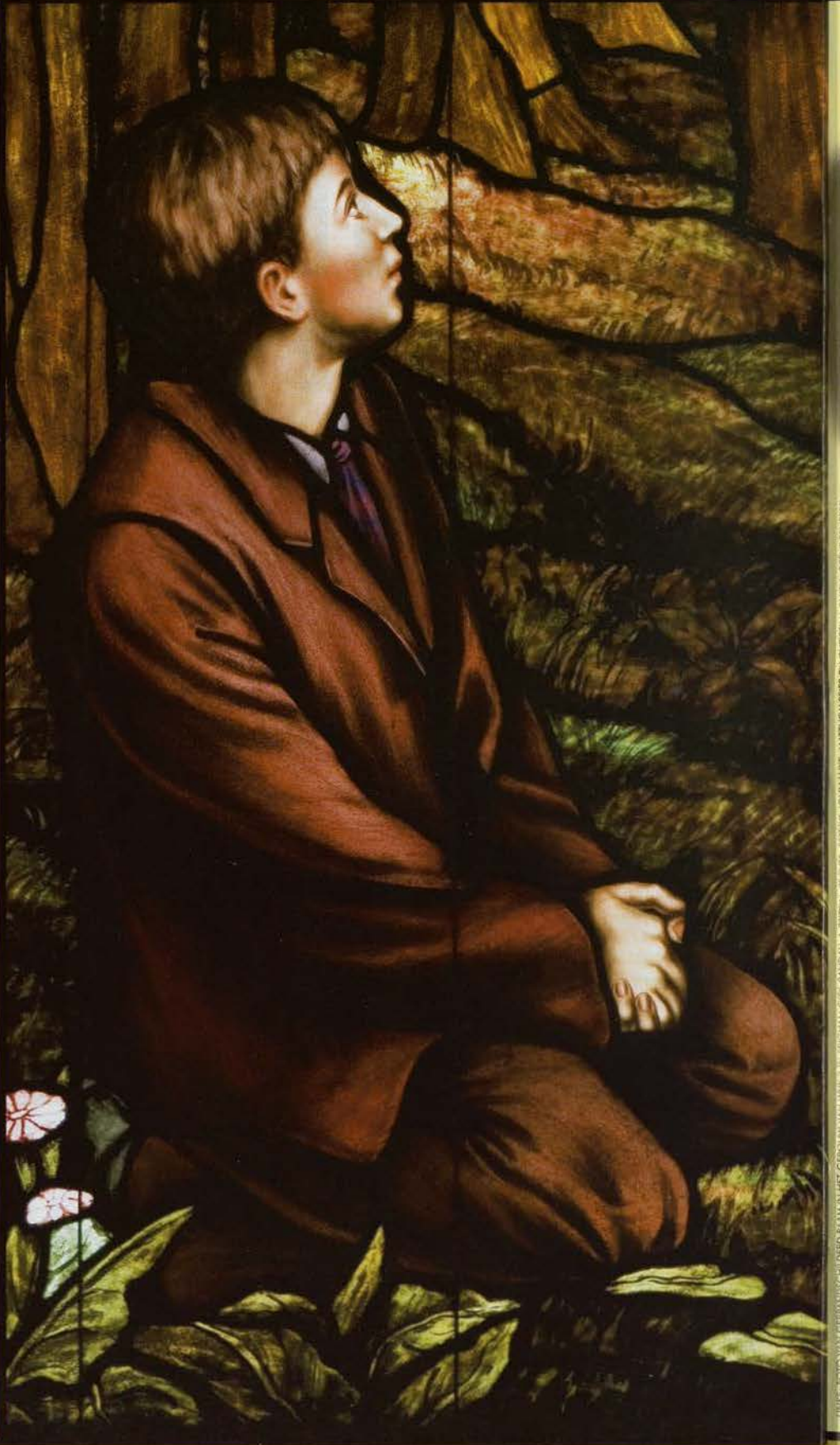
Neighbor extra
June 1844

NAUVOO NEIGHBOR
Sunday, 3 o'clock, P.M., June 30th

Awful Assassination! The Pledged
Faith of the State of Illinois
with innocent blood by

months of the citizens of the county...
The Governor, as well as the citizens...
The Legion in Nauvoo, was called out...
at 10 A. M. and addressed by Judge...
Governors and, and others, and all excited...
ment and fury allied to the bodies of the...
made to receive the bodies of the...
a great assemblage of people...
Temple on Mulholland...
of the City...
Richard...
to the keeper of the Jail of the said...
county greeting:
Whereas Joseph Smith and Hyrum...
Smith of the county aforesaid have...
been arrested upon the oath of August...
line Spencer and Henry O. Norton...
for the crime of treason, and has been...
brought before me as a Justice of the...
Peace in and for said county, for tri...
at the seat of justice thereof, which...
trial has been necessaril postponed...
by reason of the absence of material...
and others; therefore I command yo...
in the name of the people to receive...
the said Joseph Smith and Hyrum...
Smith into your custody in the jail of...
the county aforesaid, there to remain...
until discharged by due course of law...
under my hand and seal this...
day of June, A. D. 1844.
SMITH, J. P. (L.S.)

VANWEGE DE HERSTELLING(...)

MANDI ANDRE

In het woordenboek wordt het woord herstellen omschreven als 'tot de oorspronkelijke toestand doen terugkeren, weer in wezen of van kracht doen zijn' (Van Dale, Groot woordenboek der Nederlandse taal, 13de editie, p. 1999.) Veel profeten uit de Bijbel hebben beloofd dat God in de laatste dagen het evangelie nog één keer vóór de wederkomst van de Heiland zou herstellen. Door middel van de profet Joseph Smith begon God in 1820 met de berstelling van het evangelie.

Op een dag begon ik me af te vragen wat voor invloed de berstelling op mijn dagelijkse leven had. Ik zal vertellen wat de berstelling in een gemiddelde week voor mij betekent.

Afgelopen zondag kreeg ik van mijn vader een zegen. Ik weet dat we vanwege de herstelling nu de bevoegdheid hebben om in de naam van Jezus Christus te handelen. Mijn vader kan mij een zegen geven als ik ziek ben of extra hulp nodig heb.

Op maandag stond ik op om naar school te gaan en sprak ik een ochtendgebed uit. Vanwege de herstelling wist ik dat ik tot een liefdevolle hemelse Vader bad, en dat ik zijn dochter ben, naar zijn beeld geschapen. Ik las ook in het Boek van Mormon. Vanwege de herstelling heb ik nog een testament dat Jezus Christus daadwerkelijk leeft. Die avond hielden we gezinsavond. Vanwege de herstelling ben ik gezegend met dierbare ouders die me in de waarheid onderwijzen.

Op dinsdag ging ik voor het eerst naar de tempel om me voor overleden voorouders te laten dopen. Vanwege de herstelling kon ik ertoe bijdragen dat mensen die zonder kennis van het evangelie zijn gestorven toch de eeuwige zegeningen ervan kunnen ontvangen.

Op woensdag deed ik mijn kledingkast open en koos ik fatsoenlijke kleren uit. Door de herstelling weet ik dat mijn lichaam heilig is en dat ik een goed voorbeeld voor de mensen om mij heen moet zijn. Ik heb ook de raad van de hedendaagse profeten en apostelen, die me *Voor de kracht van de jeugd* hebben gegeven, met richtlijnen om de juiste beslissingen te nemen.

Op donderdag heb ik geprobeerd het evangelie na te leven. Vanwege de herstelling heb ik de gave van de Heilige Geest als metgezel om me altijd te helpen. Ik heb ook

een bisschop en jongevrouwenleidsters die als speciale adviseurs over mij waken. En door de herstelling heb ik kennis van de verzoening, zodat ik me kan bekeren en vergeving kan ontvangen als ik iets verkeerd heb gedaan.

Op vrijdag heb ik tijd met mijn vriendinnen doorgebracht. Vanwege de herstelling heb ik

vriendinnen die ook het evangelie willen naleven. Deze goede vriendinnen zijn een grote zegen in mijn leven. Ik heb ook de kans om over het evangelie te praten met vriendinnen die geen lid van de kerk zijn.

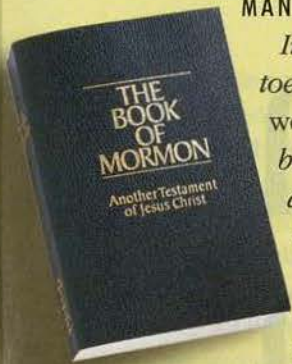
Op zaterdag dacht ik aan mijn broer Tyler, die in Brazilië op zending is. Ik mis hem heel erg, maar door de herstelling weet ik dat hij met goed werk bezig is. Op een

dag wil ik ook op zending.

Vandaag is het weer zondag. Vanwege de herstelling kon ik aan het avondmaal deelnemen en mijn beloften hernieuwen om Jezus Christus te volgen. Ik werd eraan herinnerd dat ik een dochter van God ben, en dat zijn plan is hersteld zodat ik op een dag bij Hem kan terugkeren.

Door de herstelling weet ik dat de Schriften waar zijn. Ik weet dat dit de herstelde kerk van Jezus Christus is. Ik weet dat we door hedendaagse profeten geleid worden. Ik weet dat ons gezin door de herstelde tempelverordeningen voor eeuwig samen kan zijn.

Vanwege de herstelling worden we iedere dag van de week gezegend — en iedere dag van ons leven. ■

De uitdaging aannemen

Een jaar geleden hebben leden van de kerk over de hele wereld het Boek van Mormon uitgelezen, in antwoord op de aanmoediging van president Gordon B. Hinckley in augustus 2005. De redactie van de kerkelijke tijdschriften heeft een enorme hoeveelheid brieven gekregen met getuigenissen, ervaringen en uitingen van dankbaarheid van mensen die deze uitdaging hebben aanvaard. Hieronder staan enkele reacties.

Hoe we het hebben gedaan

'Ik denk dat er iets opmerkelijks is gebeurd met de leden van de kerk. Ze hebben het Boek van Mormon gelezen in de bus, tijdens hun lunchpauze, in de wachtkamer bij de dokter en op veel andere plaatsen. Ik geloof dat we door het lezen van dat boek dichterbij God zijn gekomen.' (Gordon B. Hinckley, 'Zoek het koninkrijk Gods', Liahona, mei 2006, p. 83.)

Iedere avond om zeven uur. Mijn vrouw, mijn twee dochters en ik lazen iedere avond om zeven uur. Als er toevallig iemand bij ons langskwam, vroegen we hem of haar om mee te lezen. Het lezen zelf was een grote zegen. Maar onze dochters (van 12 en 13) hebben er beter door leren lezen, en we hebben allemaal iets geleerd over prioriteiten stellen, zelfdiscipline en goede tijdsindeling. We gingen beter begrijpen wat het is om een huis van orde te hebben. En we voelden dat er thuis meer liefde en eenheid was. *B. Akanit Sapprasert, Pakkret (Thailand)*

Dichter bij de hemel. Ik ben stewardess, en het was

inspirerend om mensen in het vliegtuig het Boek van Mormon te zien lezen. Als alle passagiers bediend waren, probeerde ik wat tijd te vinden om een hoofdstuk of twee te lezen, en ik probeerde altijd minimaal één ding op schrijven wat ik die dag geleerd had. Ik werk meestal 's morgens, dus al vóór de zon opkwam zat ik in de lucht te lezen. Ik vond het bijzonder om te lezen terwijl ik het gevoel had dat ik dichterbij de hemel was. *Emily Bryn Arnell, Farmington (Utah, USA)*

Schriften op cd. Als ik naar en van mijn werk rijd, luister ik op de radio altijd naar het nieuws en actualiteitenprogramma's. Maar de laatste vier maanden van 2005 heb ik naar het Boek van Mormon op cd geluisterd. Op 29 december 2005 heb ik in mijn kantoor thuis de laatste hoofdstukken van Moroni gelezen. Na deze geweldige ervaring, houd ik nog meer van het Boek van Mormon. *Arturo Maldonado, Los Angeles (Californië, USA)*

Verfbussen en plunderingen. We hebben het heel druk, en het was moeilijk om iedere dag te lezen. Uiteindelijk besloten we dat we ondanks alles zouden lezen, en soms deden we dat op vreemde plekken — op verfbussen als we met onze renovaties bezig waren of rond een kampvuur in de achtertuin. We vroegen ons af of ons vierjarige kind wel luisterde, maar toen we op een dag vroegen waarom zijn kamer zo'n troep was, antwoordde hij: 'Iemand heeft mijn kamer geplunderd!' *Familie Buxton, West Point (Utah, USA)*

Het volledige plaatje. Mijn man en ik en onze drie kinderen besloten dat we individueel het Boek van Mormon zouden lezen. We knipten een afbeelding van een profeet

vanouds die de gouden platen vasthoudt, in vijf stukken. Ieder gezinslid was verantwoordelijk om de afbeelding te voltooiën door te lezen. Onze jongste zoon kan nog niet lezen, dus las ik met hem een geïllustreerd exemplaar van het Boek van Mormon.

Eén voor één voltooiden we onze leesopdracht, en we baden voor degenen die nog niet klaar waren. We waren allemaal vóór het eind van het jaar klaar. Door naar de hedendaagse profeet te luisteren, lieten we zien dat we de woorden van de profeten vanouds waarden. *Cinara Lilian Leão Machado, São Carlos (Brazilië)*

Hardop lezen. Ik las een dierbare vriendin van 91 voor die naast ons woont. Tijdens het lezen stopten we geregeld om te bespreken hoe we de leringen konden toepassen. Dat zal ik altijd als een van de rijkste ervaringen van mijn leven beschouwen. Soms was de Geest zo sterk aanwezig dat ik tot tranen toe bewogen was.

Ik ben dankbaar voor een wijze en geïnspireerde profeet, die ons die aanmoediging heeft gegeven. *Sylvia Willis, Hampstead (North Carolina, USA)*

Boek van Mormon in de trein. Mijn verloofde en ik maakten weinig vooruitgang in het lezen van het Boek van Mormon. Toen we de aansporing van president Hinckley hoorden, gingen we er echt aan werken. We gaan allebei met de trein naar ons werk, en onderweg was ik in staat om de wereldse invloeden buiten te sluiten. Toen verscheidene mensen in de trein zich afvroegen wat we aan het doen waren, gaf ik

'Zonder voorbehoud beloof ik u dat er een grotere mate van de Geest des Heren in uw huis zal komen indien u het Boek van Mormon met een gebed in uw hart leest of berleest, ook al heeft u het al vele malen gelezen. U zult zijn geboden met grotere vastberadenheid geboorzaam, en u zult een sterker getuigenis ontvangen dat de Zoon van God leeft.'

President Gordon B. Hinckley, 'Een krachtig en waar getuigenis', Liahona, augustus 2005, p. 6.

Jongevrouwen uit St. George (Utah) hebben gehoor gegeven aan de oproep van president Hinckley, en hebben ervaren dat er 'iets opmerkelijks' gebeurde.

mijn getuigenis en deelde ik uitnodigingskaartjes uit. Ik weet dat het Boek van Mormon ons leven ten goede kan verbeteren. *Luciana Martins, São Paulo (Brazilië)*

Een persoonlijke versie. Omdat ik het Boek van Mormon al vele malen had gelezen, heb ik voor een andere aanpak gekozen. Ik had het Boek van Mormon al op mijn persoonlijke computer staan en vele teksten met een terugkerend thema van een kleurencode voorzien. Toen ik opnieuw door het boek heen ging, heb ik teksten met belangrijke beginselen vet gemaakt en teksten die historisch of anderszins interessant waren cursief gemaakt. Ik heb ook opmerkingen en verwijzingen met nuttige achtergrondinformatie toegevoegd.

Toen ik daarmee bezig was, kreeg ik veel indrukken. Die heb ik als opmerkingen toegevoegd. In de loop der maanden had ik steeds meer opmerkingen toegevoegd — waarvan vele op het leven van mijn gezinsleden en mijzelf en mijn taken in de kerk van toepassing waren. Veel schrijvers hebben over het Boek van Mormon geschreven, maar door deze collectie opmerkingen is het Boek van Mormon *mijn* boek geworden. Het exemplaar dat ik heb afgedrukt, is persoonlijk voor mijn behoeften en die van mijn gezin. *Jon M. Taylor, Bountiful (Utah, USA)*

Wat het voor ons heeft betekend

Vorig jaar heb ik de leden van de kerk over de hele wereld gevraagd om het Boek van Mormon opnieuw te

lezen. Honderdduizenden hebben daar gehoor aan gegeven. De profeet Joseph Smith heeft in 1841 gezegd: "Ik vertelde de broeders dat het Boek van Mormon het nauwkeurigste boek op aarde en de sluitsteen van onze godsdienst is, en dat de mens dicht bij God komt door zich aan de leringen daarin te houden, dan door welk ander boek ook." (Liahona, mei 2006, p. 83.)

De gave van tijd. Toen ik over de opdracht las, had ik meteen allerlei excuses dat ik het veel te druk had. Toen ik later toch begon te lezen, zei ik steeds tegen mezelf dat als ik het niet zou uitlezen, ik altijd kon zeggen dat ik het te druk had. Maar er gebeurde iets bijzonders. Op de dagen dat ik las, leek het wel of de tijd stilstond, waardoor ik de kans had om het hele boek uit te lezen. Deze zegen was de remedie voor mijn drukke leven. Ik was in staat om meer tijd aan mijn gezin en mijn kerkroeping te besteden, terwijl ik nog steeds al mijn werk kon voltooien. Ik besepte dat onze hemelse Vader ons zegent met wat we nodig hebben als wij Hem op de eerste plaats zetten. *Julie Major, Nibley (Utah, USA)*

Gemoedsrust en vergeving. In het begin van 2005 gaf mijn echtgenoot twee mannen een lift. Toen hij thuis kwam, merkte hij dat zijn *sapelu* (machete) weg was. Daardoor was hij enorm gekwetst: hij had een goede daad verricht en was daar op die manier voor beloofd. Mijn man bleef er moeite mee hebben. Hij kon zelfs geen innerlijke rust meer vinden.

Toen we enkele maanden later wakker werden, merkten we dat er bij ons ingebroken was. De inbrekers waren zelfs in de slaapkamers van ons en de kinderen geweest. Ik was boos en dacht: 'Als mijn man al zo ontsteld was over een mes, zal hij nu wel helemaal door het lint gaan!' Maar hij bleef heel rustig, en dat had een goede invloed op ons. Hij zei dat hij dankbaar was dat ze niemand iets hadden aangedaan, en dat hij hoopte dat de dieven iets aan onze spullen zouden hebben om een beter leven te kunnen leiden.

Ik was sprakeloos. Waarom kon ik niet dezelfde gemoedsrust ervaren? En plotseling wist ik het: terwijl ik het 'te druk' had om met lezen te beginnen, had mijn man zich al helemaal in het Boek van Mormon verdiept. *Kathleen Arp, Pesega (Samoa)*

IETS OPMERKELIJKS: GETUIGENISSEN VAN DE ZEGENINGEN

EEN GROTERE MATE VAN DE GEEST DES HEREN

Toen ik leiding nodig had, was de Heilige Geest er voor me. Ik was beter in staat om mijn hemelse Vader om raad te vragen. Toen ik kansen kreeg om anderen over het evangelie te vertellen, deed ik dat met meer zelfvertrouwen. Sarah Berthier, Dijon (Frankrijk)

Iedere ochtend bad ik om het gezelschap van de Heilige Geest, zodat Hij mijn verstand zou kunnen verlichten. Er gebeurde een wonder: het Boek van Mormon kreeg een hele nieuwe betekenis voor me. Ik kreeg antwoord op vragen waar ik al jaren mee rondliep. Tatjana Vishemirskaja, Krim (Oekraïne)

Gedurende de dag was ik in staat om de Geest beter te voelen. Ik voelde een innerlijke rust, die tot uitdrukking kwam in mijn relatie met de andere gezinsleden. Libia Zulema Luna de Rubio, León (Mexico)

EEN KRACHTIG VOORNEMEN OM DE GEBODEN TE ONDERHOUDEN

Door een ongekende zegen van geestelijke kracht was ik in staat om veel zwakbeden te overwinnen. Deze zegen is zo groot en ootmoedigend dat ik weet dat er geen betere manier is om de dag te beginnen of te eindigen dan met de Schriften. Michael B. Clark, Syracuse (Utah, USA)

We zijn gezegend met het verlangen om geregeld gezinsavond te houden, 's morgens en 's avonds te bidden en uiteraard de Schriften te bestuderen. Als ik de Schriften geregeld bestudeer, krijg ik een groter verlangen naar de vruchten van de Geest. Leslie Quinn, Idaho Falls (Idaho, USA)

Eerst las ik de woorden op de bladzijden, toen boorde ik de woorden in mijn hoofd, vervolgens sprak ik de woorden iedere dag, waarna ik ze begon toe te passen en in mijn hart op te schrijven. En uiteindelijk maken ze deel uit van mijn ziel. C. E. Tapie Rohm jr., San Bernardino (Californië, USA)

EEN STERKER GETUIGENIS DAT DE ZOON VAN GOD LEEFT

Omdat ik iedere dag langer studeerde, zag ik bepaalde verbanden die me nog nooit waren opgevalen. Het Boek van Mormon staat vol met getuigenissen van Jezus Christus. Door de Geest die ik voelde, is mijn getuigenis van de Heiland versterkt. Dagmar Leiß, Hamburg (Duitsland)

Door het lezen van het Boek van Mormon, eveneens een testament aangaande Jezus Christus, heb ik meer geleerd over Hem die mijn voorspraak bij de Vader is. Ik ben dankbaar dat ik zijn herstelde evangelie heb gevonden. Horacio Chemin, Rawson (Argentinië)

Toen ik met 3 Nephi bezig was, merkte ik dat ik vaker over Jezus Christus nadacht. Ik begon me af te vragen wat mijn Heiland ervan vond wat ik las en waar ik mee bezig was. Ik ging steeds vaker aan Hem denken en begon te begrijpen hoe ik 'Hem altijd indachtig' kon zijn. Alice M. John, Ogden (Utah, USA)

Een eeuwig gezin. Wij zijn bekeerlingen. Mijn vader is in 2000 gedoopt, en hij had verscheidene tempelvoorberedingsklassen gevolgd. Maar hij aarzelde nog steeds om naar de tempel te gaan. Toen hebben we als gezin de aanmoediging van president Hinckley ter harte genomen om het Boek van Mormon te lezen, en ik geloof oprecht dat we er geestelijk door zijn voorbereid om de zegeningen van de tempel te ontvangen. In oktober zei een hogeraadslid vriendelijk maar resoluut tegen mijn vader dat hij een datum moest prikken om zijn begiftiging te ontvangen en zijn gezin aan zich te laten verzegelen. Mijn vader ging daarmee akkoord, en vanaf dat moment paste alles als een puzzel in elkaar. Mijn vader is eind oktober naar de tempel gegaan, en op 19 november zijn we als gezin aan elkaar verzegeld. We hadden jaren gewacht om naar de tempel te gaan, maar toen we ijverig het Boek van Mormon gingen lezen, zorgde de Heer ervoor dat we naar zijn huis konden gaan en voor eeuwig aan elkaar verzegeld konden worden. *Danielle Crane, Sandy (Utah, USA)*

Klein en eenvoudig. Ik heb de uitdaging aangenomen — geen grote wonderen, slechts kleine eenvoudige zegeningen. In moeilijke omstandigheden heb ik de tedere leiding van de Heilige Geest gevoeld. *Mark Vader, Riverton (Utah, USA)*

Echt voor ons? Ik dacht echt dat president Hinckley de mensen bedoelde die niet lezen. Wij hadden ten slotte schriftstudie, gezinsavond en gezinsraad; en we baden samen. We dachten dat we iedere avond gewoon enkele teksten zouden blijven lezen.

Enkele dagen later drong het tot me door: een profeet van de Heer vraagt ons om het Boek van Mormon voor het eind van het jaar te lezen, en ik geef daar geen gehoor aan? Die avond kwamen we als gezin bij elkaar en ik was verbaasd over het onmiskenbare enthousiasme van iedereen om dat doel te bereiken. Ik zei tegen de kinderen dat we dan ook tijdens vakanties, verjaardagen en avonden dat we moe waren moesten lezen.

'Geen probleem', was het antwoord.

Het duurde niet lang voordat we door de geest van dat grote boek werden overweldigd. We begonnen evangeliebeginselen te begrijpen en als gezin beter te communiceren. Mijn vrouw en ik merkten dat ons getuigenis werd versterkt, en ik hoorde de kinderen verhalen uit de Schriften uitleggen alsof ze op zending waren geweest en al jaren lesgaven! Ons leven is voor eeuwig veranderd omdat we deze uitdaging hebben aanvaard. *Shawn O'Leary, Poulso (Washington, USA)*

Raad voor anderen. Ik had de uitdaging aanvaard en was in Mosiah 18 aan het lezen. Ik bleef maar aan de woorden in dat hoofdstuk denken. Zo'n twee dagen later zat ik met een nieuw lid te praten (ik was de gemeentepresident). Deze broeder wilde weten waarom hij in onze kerk herdoopt moest worden, hoewel hij al in een andere kerk gedoopt was. Zonder enige aarzeling sloeg ik Mosiah open en liet hem in hoofdstuk 18 lezen. Toen hij dat gedaan had, waren we allebei een tijdje stil. Toen zei de broeder dat hij het gevoel had dat hij met mij moest praten. Ik boog mijn hoofd en bedankte onze hemelse Vader voor de gave van een profeet en zijn aanmoediging om het Boek van Mormon te lezen. *Akingbade A. Ojo, Ijebu-Ode (Nigeria)*

Beschikbare zegeningen. Toen ik in het Boek van Mormon begon te lezen, gingen er dingen veranderen. Ik werd op tijd wakker zodat ik in gebed kon gaan om mijn hemelse Vader te vertellen hoe dankbaar ik was dat ik kennis van Hem, het heilsplan en het herstelde evangelie had. Ik weet dat die veranderingen tot stand zijn gekomen omdat ik naar de opdracht van onze profeet heb geluisterd. Hij wist hoezeer wij gezegend zouden worden voor onze gehoorzaamheid.

Ik heb echter wel de volgende vragen: Waarom moesten we aangemoedigd worden? Hoe lang zal het duren voordat we begrijpen dat deze zegeningen voortdurend beschikbaar zijn als we dagelijks in het Boek van Mormon lezen? *Angela Broderick, Merthyr Tydfil (Wales)* ■

Het ontstaan van de Hongkongtempel

Uit president Hinckley's keuze van de locatie voor de Hongkongtempel (China), blijkt hoe openbaring de kinderen van God op aarde tot zegen is.

OUDERLING MONTE J. BROUGH EN OUDERLING JOHN K. CARMACK

van de Zeventig

In het voorjaar van 1991 vroeg het Eerste Presidium aan het presidium van het gebied Azië — dat bestond uit de ouderlingen Merlin R. Lybbert, W. Eugene Hansen en Monte J. Brough — om onopvallend op zoek te gaan naar een locatie voor een tempel in Hongkong. Ze vonden verscheidene kleine, en volgens hen, ongeschikte locaties die extreem duur waren. President Gordon B. Hinckley bezocht de locaties in april van dat jaar en moedigde het gebiedspresidium aan om te blijven zoeken.

Later in 1991 werden er nog twee locaties gevonden. Eén maakte deel uit van een ontwikkelingsproject van de regering bij een oceaانبai die plaatselijk 'Junk Bay' wordt genoemd (een 'junk' is een Chinese boot). De andere mogelijke locatie was in Finling. Maar beide locaties waren slecht bereikbaar voor de mensen die naar de tempel zouden komen, dus werd er verder gezocht.

Helaas was er weinig tijd over. Als er een tempel in Hongkong ging komen, moest die eigenlijk vóór 1 juli 1997 zijn gebouwd.

Een beetje wereldgeschiedenis is wellicht op zijn plaats om te begrijpen waarom het zo belangrijk was om de tempel in Hongkong

Boven: De eerste spadesteek voor de Hongkongtempel met (v.l.n.r.) ouderling en zuster Kwok Yuen Tai, ouderling en zuster John K. Carmack, en ouderling en zuster David E. Sorensen.

Tegenoverliggende pagina: Een blauwdruk van de tempel, een concept van de voltooide tempel, en een uitzicht op Hongkong.

vóór juli 1997 te voltooien. In 1898 werd Hongkong een Britse kolonie. Er werd een pachtvereenkomst van 99 jaar getekend, die op 30 juni 1997 afliep. In december 1984 tekenden de Britse en Chinese

overheidsinstanties een gezamenlijke verklaring waarin werd bevestigd dat de Britse regering Hongkong op 1 juli 1997 aan de Republiek China zou overdragen.

In juni 1992 werd het gebiedspresidium gereorganiseerd, met de ouderlingen Monte J. Brough, John K. Carmack en Kwok Yuen Tai als leden van het presidium.

In juli sprak president Hinckley twee keer met het gebiedspresidium om de locaties in Fanling en Junk Bay te bespreken. President Hinckley zei ook dat hij en Ted Simmons, directeur van de afdeling onroerend goed van de kerk, op 25 juli naar Hongkong zouden komen om de locatie voor de tempel te kiezen.

Toen president Hinckley en broeder Simmons aankwamen, namen de ouderlingen Brough en Carmack hen mee naar zo'n zes verschillende locaties, te beginnen met Kom Tong Hall, waar het gebiedskantoor was gevestigd. (Ouderling Tai was toen op reis.) Nadat ze alle locaties hadden gezien, spraken president Hinckley, broeder Simmons en de ouderlingen Brough en Carmack met vier ringpresidenten in de regio Hongkong. President Hinckley sprak over zijn indrukken wat betreft de locaties en vroeg de ringpresidenten naar hun mening. Hij kwam tot de conclusie dat ze iedere beslissing van hem zouden steunen.

De groep was uitgeput van de hele dag naar verschillende locaties kijken. President Hinckley ging naar zijn hotelkamer en vroeg

of de ouderlingen Brough en Carmack de volgende ochtend langs wilden komen om de zaak verder te bespreken. Het was duidelijk dat het gebiedspresidium nog een oplossing moest bedenken die president Hinckley zou kunnen accepteren.

Om ongeveer kwart voor zeven belde president Hinckley ouderling Brough op en vroeg of hij en ouderling Carmack om acht uur naar zijn hotelkamer konden komen.

Broeder Simmons kwam ook op de afgesproken tijd, en president Hinckley liet toen een gedetailleerde tekening op een wit vel papier zien. In de loop van de nacht had hij zich een gebouw met acht verdiepingen voorgesteld, met de tempel op de bovenste verdiepingen. De andere verdiepingen zouden voor andere doeleinden worden gebruikt. Het gebouw zou het kerkgebouw van Kowloon Tong en het zendingshuis en zendingskantoor van het zendingsgebied Hongkong vervangen. Deze twee gebouwen, die naast elkaar stonden, zouden gesloopt moeten worden om ruimte voor het nieuwe gebouw te maken. President Hinckley legde uit dat zo'n multifunctioneel gebouw aanzienlijk afweek van de traditie, omdat alle tempels van de kerk in die tijd vrijstaande gebouwen waren.

President Hinckley vroeg de ouderlingen Brough en Carmack naar hun mening. Ze zeiden dat ze een multifunctioneel gebouw met meerdere verdiepingen nog nooit hadden overwogen, maar dat ze ervan overtuigd waren dat president Hinckley inspiratie — zelfs openbaring — van de Heer had ontvangen.

Na kort de andere mogelijkheden te hebben besproken, vroeg president Hinckley de broeders om met hem in gebed te gaan. Hij vroeg of ze het goed vonden dat hij het gebed uitsprak. Toen legde hij de hele zaak aan de Heer voor. Hij sprak over de behoefte aan een tempel in China om de mensen in

dat gedeelte van de wereld tot zegen te zijn. Het gebed was indrukwekkend en fascinerend. Zijn liefde voor alle mensen in Azië was overduidelijk.

Ze gingen toen naar de locatie in Kowloon Tong, en liepen door de buurt. Ze gingen aan de overkant van de straat staan om de omgeving van alle kanten te bekijken. Ze keken ook vooral naar de nabijheid van de ondergrondse. Toen brachten de ouderlingen Brough en Carmack president Hinckley en broeder Simmons terug naar het internationale vliegveld Kai Tak.

Toen hij terug in Salt Lake City was, bracht president Hinckley zijn tekening naar de afdeling tempelwerk, met het verzoek of de architecten er zo spoedig mogelijk bouwtekeningen van wilden maken. De architecten van de afdeling zagen kans om het gebouw aanzienlijk te vergroten — bijna twee keer zo groot als de oorspronkelijke tekening van president Hinckley. Om dat gebouw te kunnen bouwen, hadden ze toestemming nodig om af te wijken van de plaatselijke hoogtebepalingen en enkele andere bouwverordeningen.

Toen de plannen klaar waren, werd er een bouwvergunning aangevraagd. Maar na vele maanden onderhandelen met de bouwcommissie in Hongkong werd de aanvraag afgewezen.

Ten tijde van de aprilconferentie in 1993 nodigde president Hinckley broeder Simmons en de ouderlingen Brough, Carmack en Tai uit om bij hem op kantoor te komen. Hij vroeg waarom de aanvraagprocedure zo lang duurde en wat er gedaan kon worden om een bouwvergunning te krijgen. Na even gesproken te hebben over hun ervaringen in Hongkong, en hun gevoelens van die ervaring onder woorden te hebben gebracht, gaf het gebiedspresidium het unanieme advies om terug te grijpen naar het oorspronkelijke concept dat president Hinckley in Hongkong had laten zien.

Toen de plannen waren aangepast aan de oorspronkelijke ideeën van president Hinckley werd er al snel een bouwvergunning verkregen. Binnen enkele dagen hadden ze van verschei-

dene Britse, Hongkongse en Chinese functionarissen toestemming om met de bouw van de tempel te beginnen.

Op 26 en 27 mei 1996 heeft president Gordon B. Hinckley de Hongkongtempel ingewijd. Tijdens het inwijdingsgebed zei hij:

'Door de inwijding van deze heilige tempel komt de kerk in dit gebied tot volledige volwassenheid. We bidden dat deze zielenoogst zal voortduren, dat uw volk, in het heden en de toekomst, vrij zal zijn om u in veiligheid te aanbidden, en dat niemand het zendingswerk in dit gebied zal belemmeren. Wij bidden dat uw werk zal groeien en bloeien in dit grote Chinese gebied, en dat overheidsfunctionarissen open mogen staan voor de mensen die zijn geroepen om de geopenbaarde waarheid te verkondigen.' ■

Ouderling Monte J. Brough is in 1988 aangesteld als lid van de Zeventig; ouderling John K. Carmack is van 1984 tot 2001 lid van de Zeventig geweest.

De laatste woorden van mijn vader

Het beginsel van tiende draait niet alleen om geld, maar om geloof.

OUDERLING JORGE LUIS DEL CASTILLO
Gebiedszeventiger
Gebied Zuid-Amerika-Zuid

Een van de grootste zegeningen in mijn leven was mijn voltijdzending. Dat was iets geweldigs voor ons gezin, want ik was de oudste van drie broers. Mijn ouders waren bekeerlingen en hadden zich laten dopen toen ik vier jaar oud was, dankzij twee goede zendingen die bij ons in Bernal, een voorstad ten zuiden van Buenos Aires (Argentinië), aan de deur kwamen. Mijn ouders hadden altijd gehoopt dat hun kinderen op hun beurt andere mensen zouden vertellen over het evangelie waardoor zij zo gelukkig waren geworden.

Het eerste jaar van mijn zending ging erg goed. Maar toen ik in Córdoba (Argentinië) werkzaam was, kreeg ik slecht nieuws van thuis: mijn vader was ernstig ziek. Hij was pas geopereerd en de artsen hadden ontdekt dat zijn ziekte al ver gevorderd en terminaal was.

De zendingspresident besloot dat ik naar huis moest gaan om mijn vader te bezoeken. De volgende dag zou ik weer naar het zendingsveld terugkeren. Dus ging ik naar huis en bezocht ik mijn vader die op sterven lag, bewusteloos en onbeweeglijk. De meeste tijd zat ik naast zijn bed. Het waren verdrietige, vredige uren, en de Geest was overvloedig aanwezig. Al mijn gedachten waren op de Heer en zijn grote plan gericht.

Op een gegeven moment kwam mijn vader bij bewustzijn. Hij keek naar me, maar leek me niet te herkennen. Maar toen ik tegen hem zei hoeveel ik van hem hield en hoe dankbaar ik was om zijn zoon te zijn, besepte hij dat ik zijn oudste zoon, de zending, was. De tranen rolden over zijn wangen en met heel veel moeite zei hij: 'Je moeder is een heilige vrouw; zij is een voorbeeld voor jou.' En toen hoorde ik hem duidelijk zeggen: 'Betaal altijd je tiende, ook als je niets te eten hebt.'

Hij zei niet veel meer. Ik schreef zijn woorden in mijn dagboek, verliet het huis, en ging terug naar het zendingsveld. Enkele uren later overleed mijn vader.

Na verloop van tijd, toen ik mijn eigen gezin had en mijn kinderen zag opgroeien, moest ik weer aan dat moment met mijn vader denken. Toen ik over de betekenis van het leven en de dood nadacht, vroeg ik me af: 'Wat voor laatste woorden zou ik tegen mijn kinderen willen zeggen als het tijd was om deze wereld te verlaten?' Ik kon niets beters bedenken dan de raad die ik van mijn vader had gekregen: 'Betaal altijd je tiende, ook als je niets te eten hebt.'

De wet van tiende is een grote zegen voor ons gezin. Ik heb geleerd dat de Heer mijn tiende op zich niet nodig heeft. Ik ben degene die de zegeningen van gehoorzaamheid aan deze wet nodig heeft.

Ik heb geleerd dat het niet uitmaakt of ons bijdragen-
velopje uitpuilt of dat er maar enkele muntjes in zitten.
Wij voldoen aan onze plicht ten opzichte van de Heer als
wij tien procent van ons inkomen betalen. En als we onze
tiende betalen, worden we partners van de Heer. Dan
nemen we stelling voor de bouw van tempels, waarin
gezinnen de verordeningen van het herstelde evangelie
van Jezus Christus kunnen ontvangen. Dan nemen we
stelling voor de bouw van kerken, waar we iedere zondag
met ons gezin aan het avondmaal kunnen deelnemen. We
nemen stelling voor het zendingswerk, om het evangelie
over de hele wereld te verspreiden. En uiteindelijk nemen
we stelling dat de kerk 'onafhankelijk zal staan, boven alle
andere schepselen onder de celestiale wereld' (1V 78:14).

Ik beschouw de wet van tiende als een beschermende
wet voor mijn gezin, en het belangrijkste beginsel van
goede gezinsfinancies.

Leden van de kerk die het beginsel van tiende goed
begrijpen, weten dat het niet alleen om geld draait,
maar om geloof. Laten wij op de beloften van de Heer
vertrouwen. Hij heeft gezegd: 'Breng de gehele tiende
naar de voorraadkamer, opdat er spijze zij in mijn huis;
beproeft Mij toch daarmee, zegt de Here der heerscha-
ren, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel
zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten'
(Maleachi 3:10). ■

*Ouderling Jorge Luis del Castillo is van 1997 tot 2005
gebiedszeventiger geweest.*

Hij gaf mijn cadeau weg

Dellene Grasmick

Ik heb elf jaar lang de gaarkeuken van de *Food and Care Coalition* in Provo (Utah) geleid. We moedigden de bezoekers altijd aan om ons zoveel mogelijk te helpen. Mike (naam veranderd) was iemand die al vier jaar in zijn auto woonde. Hij hielp ons altijd, en ik waardeerde alles wat hij voor me deed.

Het was bijna Kerstmis en ik wilde mijn waardering kenbaar maken, dus gaf ik hem een kerstkaart met een

korte boodschap waarin ik hem bedankte en enkele kaartjes voor een goedkope bioscoop die dichtbij was. Mike was er zo blij mee. Hij bedankte me verscheidene malen en zei dat hij zich niet meer kon herinneren wanneer hij voor het laatst van iemand een cadeautje had gekregen.

Dat was rond het middaguur op 24 december. 's Avonds na het eten kwam Mike naar me toe en zei dat het hem speet, maar dat hij twee van de bioscoopkaartjes had weggegeven. Ik zei dat ze van hem waren en dat hij ermee kon doen wat hij wilde. Hij zei: 'Nou, tijdens het eten zat er een vrouw tegenover me. Ik had haar nog nooit eerder gezien, maar ze

vertelde dat het haar verjaardag was en dat ze geen cadeautje had gehad. Toen heb ik haar een van de bioscoopkaartjes gegeven.'

'Toen zat er een man naast me', zei Mike. 'We raakten aan de praat. Hij vertelde dat hij die avond met de bus zou vertrekken, maar dat de bus pas om elf uur vertrok, en dat hij niet wist waar hij kon wachten. Toen heb ik hem een van de kaartjes gegeven zodat hij ergens heen kon waar het warm was en hij een film kon kijken.'

Mijn ogen waren zo vochtig en ik was zo ontdaan dat ik hem nauwelijks kon vertellen dat hij iets had gedaan wat geweldig en christelijk was. ■

Ik heb hem een van de kaartjes gegeven zodat hij ergens heen kon waar het warm was en hij een film kon kijken totdat zijn bus kwam', legde Mike uit.

Kersttamales

Hina Burcion

Ik had nog twee maanden te gaan op mijn zending in Costa Rica, en ik werkte samen met een Amerikaanse collega, zuster Nguyen. We waren blij dat het kersttijd was en we hadden zakjes met snoepjes en koekjes gevuld om op kerstavond aan kennissen en gezinnen in het stadje uit te delen.

Ik had het grootste deel van mijn zending in arme gebieden doorgebracht, en ik was dankbaar. De Heer had me gezegend door me de kans te geven mensen in eenvoudige woningen te onderwijzen, onder hen te leven en te leren van hun vriendelijke aard, hun nederigheid en hun offerbereidheid.

Het laatste gezin dat we bezochten om iets af te geven was de familie Carmona, een van de armste grote families in de wijk. Ze woonden allemaal — ouders, kinderen, schoonouders en kleinkinderen — in een kleine houten hut met een bladmetaal dak, zonder elektriciteit of andere moderne voorzieningen. Ze waren traditionele tamales aan het klaarmaken om tijdens de feestdagen te eten. We gaven onze zakjes af en gingen naar huis.

Vroeg op kerstochtend werd er op de deur geklopt. Tot mijn verbazing stond Minor aan de deur, de 13-jarige zoon van broeder en zuster Carmona. Hij had een pakketje in zijn hand.

'Zusters,' zei hij, 'namens mijn moeder geef ik u deze tamales. Gelukkig kerstfeest!'

Ik was zo dankbaar dat ze aan ons hadden gedacht. Wij hadden niets van ons gezin gekregen, en we hadden ook helemaal niets verwacht. En deze mensen, die waarschijnlijk net genoeg voor zichzelf hadden, gaven ons een deel van hun 'kerstfeest'.

Ik liet het pakketje aan mijn collega zien, en de tranen stroomden over haar wangen. 'Wat is er, zuster?' vroeg ik.

Ze antwoordde eenvoudig: 'Zuster Burcion, het is Kerstmis!'

Ja, het was Kerstmis, en zij hadden ons, de zendelingen, laten delen in het weinige dat zij hadden, net zoals ze Christus erin zouden hebben laten delen. Het was het enige cadeautje dat we die kerstdag ontvingen, een geschenk dat we nooit zullen vergeten. ■

Onze vervelende buurman

Diane Hubbard

Mijn man en ik woonden in een flat op de tweede verdieping met onze kleine zoon en dochter. We keken uit naar de kerst dat jaar met onze twee kinderen. Onze zoon groeide hard, en zoals elke normale peuter rende hij graag heen en weer. Hij rende vaak voor de lol door de flat. We vonden zijn capriolen wel leuk, maar onze benedenbuurman was nogal ongeduldig. Hij zette daarop vaak zijn muziek heel hard aan of kwam boven om te klagen.

Het was erg frustrerend. Wat moet een jongetje de hele dag doen als hij zich niet vrij kan bewegen? Ik vond het heel moeilijk om hem stil te houden omdat hij zoveel energie had. We hadden een gesprek met iemand van de woningbouwvereniging en onze buurman om het probleem op te lossen. Terwijl we zaten te praten, merkte ik dat onze buurman in zijn woorden en houding een defensieve instelling had. Tijdens dat gesprek moest ik aan de woorden van de Heiland in Matteüs 5:44 denken: 'Hebt uw vijanden lief, zegent hen die u vervloeken, doet goed aan hen die u haten, en bidt voor wie u vervolgen' (Matteüs 5:44; naar de King Jamesbijbel). Ik beschouwde hem niet echt als een vijand, maar we hadden onze problemen.

Hij zat in het leger en zijn vrouw was nog niet in staat om zich bij hem

We negeerden de luide muziek en wensten onze buurman een gelukkig kerstfeest.

te voegen, dus was hij helemaal alleen in een vreemde stad. En als hij dan van zijn werk thuiskwam, hoorde hij al dat lawaai van boven komen. Ik begon te begrijpen hoe moeilijk dat voor hem moest zijn, maar ik had nog geen oplossing. Ik begon voor hem te bidden, en ik kreeg een gevoel in mijn hart om wat hartelijker te zijn.

Mijn schoonouders kwamen dat jaar bij ons de kerstdagen doorbrengen. Op kerstavond zaten we van elkaars aanwezigheid en de kerstsfeer te genieten. Plotseling hoorden en voelden we de vibratie van luide muziek onder ons. Het leek deze keer wel erg luid, maar ik had meer gevoelens van medelijden dan irritatie. Toen ik aan die tekst in Matteüs 5 dacht, maakte ik een schaalje met

eigengemaakte kerstkoekjes voor onze buurman.

Mijn man en ik gingen naar beneden om ze af te geven. Toen hij de deur opendeed, keek hij ons dreigend aan en zei: 'WAT IS ER?' Ik kon merken dat hij een vervelende confrontatie verwachtte. Maar we negeerden de luide muziek en wensten hem een gelukkig kerstfeest. We glimlachten, en ik kon zijn gezicht vriendelijker zien worden toen hij de koekjes aanpakte. Hij glimlachte terug, bedankte ons en wenste ons ook fijne kerstdagen. Het duurde niet lang voordat de muziek zachter werd gezet.

Enkele dagen later zagen we onze buurman buiten, en hij bedankte ons voor de koekjes. Hij glimlachte weer, en het was niet moeilijk om tegen

hem te glimlachen. We vroegen hem of hij naar een bepaalde kerk ging, omdat hij nieuw in de stad was. Hij zei dat hij nog geen kerk had gevonden, dus nodigden wij hem uit om met ons mee naar de kerk te gaan. En dat deed hij. Hij volgde de lessen van de zendingen en liet zich al snel dopen. Hij en onze zoon staan samen op de foto toen hij gedoopt werd.

Ik kan me geen problemen met luide muziek meer herinneren, maar ik kan me nog wel de bijzondere zegeningen herinneren omdat we gehoor gaven aan de Schriften. Ik krijg nog altijd een warm gevoel als ik eraan denk hoe een eenvoudig schaalje kerstkoekjes een moeilijke relatie in een geweldige vriendschap kon veranderen. ■

Mijn borstzakje was leeg

Jerry L. Zaugg

Als jong gezin in 1979 hadden we weinig geld. Ik studeerde aan de Colorado State University. Het weinige geld van mijn studiefinanciering en het werk van mijn vrouw werd meteen op een spaarrekening gezet. En we namen iedere week een bepaald bedrag op voor bepaalde onkosten. Toen het bijna Kerstmis was, zagen we in dat het een magere kerst zou worden.

Op een vrijdagavond zou ik met de oudste twee van onze vier kinderen naar het winkelcentrum gaan. Onderweg stopten we bij de bank om geld op te nemen. Ik besloot het hele bedrag voor de maand december op te nemen voor de hogere kosten van de decembermaand. Ik nam het hele bedrag in kleine coupures op.

Hoewel het nog niet gesneeuwd had, was het erg koud en waaide het hard. Toen we op de drukke parkeerplaats een plekje hadden gevonden, haalde ik de jongens snel uit de auto en liepen we vlug het warme, overdekte winkelcentrum binnen.

Ruim een uur lang liepen we van de ene naar de andere winkel, en genoten we van de etalages en de kerstgeur. We besloten ons uitje met een ijsje af te sluiten. Geschokt kwam ik tot de ontdekking dat het borstzakje van mijn overhemd leeg was, terwijl er een aardig stapeltje geld in had gezeten.

Ik probeerde niet in paniek te raken, en we liepen terug vanwaar we gekomen waren. Maar na iedere negatieve reactie op onze veront-ruste vraag of iemand het geld gevonden had, nam ons vertrouwen af dat we het terug zouden vinden. We deden nog een laatste poging bij de beveiligingsbeambte en gingen toen bedroefd naar huis.

We vertelden het slechte nieuws aan mijn bezorgde vrouw. Hoe zouden we nu voedsel kunnen kopen, huur, openbare voorzieningen en andere onkosten betalen, laat staan wat extra's voor de kerst kopen? De kinderen begonnen zachtjes te huilen en met elkaar te fluisteren. Verdrietig gingen we als gezin in gebed om erachter te komen wat we moesten doen. Toen we daarna bespraken wat we konden doen om het verlies te compenseren, ging de telefoon.

Het was de beveiligingsbeambte van het winkelcentrum.

'Bent u de persoon die net wat geld had verloren?' vroeg hij.

'Ja, inderdaad', antwoordde ik.

'Hoeveel was het, en in wat voor coupures?'

Nadat we hem die informatie hadden gegeven, vroeg hij of we naar het winkelcentrum konden komen.

Met voorzichtig optimisme gingen we terug. De beveiligingsbeambte vertelde ons dat verscheidene

mensen talrijke bankbiljetten hadden ingeleverd die op de parkeerplaats lagen. Het was precies het bedrag dat ik was kwijtgeraakt. Ik kon niemand bedanken, want niemand had een naam achtergelaten. De beveiligingsbeambte glimlachte en wenste ons een prettig kerstfeest toen hij ons het stapeltje biljetten overhandigde. Opgelucht en dankbaar reden we naar huis.

Thuis knielden we als gezin neer om onze hemelse Vader te bedanken voor onze zegeningen. Kerstmis was gered voor ons kleine gezin, en we hadden een eeuwige les geleerd. Die eerlijke mensen waren een groot voorbeeld voor ons. Was er een betere manier om onze hemelse Vader te bedanken voor de geboorte van zijn zoon dan de ware geest van Kerstmis in praktijk te brengen? ■

Kerstcadeaus

Mijn vrouw en ik, en onze drie kinderen, zijn op 27 september 1980 gedoopt. Toen we later naar het district Paniqui verhuisden, werd ik als lid van de hogeraad geroepen. Als onderdeel van mijn roeping bezocht ik zeven gemeenten. In iedere gemeente merkte ik dat maar weinig leden een exemplaar van de *Schriften* in het Tagalog hadden. Ik begon ze voor kerst een *Liabona* in het Tagalog te geven. Zelfs nu nog geef ik exemplaren van de *Liabona* als kerstcadeau.

Pablo M. Butolan (Filipijnen)

Het evangelie in andere culturen

Iedere maand kijk ik uit naar de *Liabona*. Het tijdschrift is echt een licht in mijn leven. Ik vind het heel fijn als u artikelen publiceert over de manier waarop het evangelie zich over de aarde verspreidt en mensen erdoor veranderen. In verschillende culturen zijn mensen in staat om het evangelie te aanvaarden en na te leven. Het is voor mij een bevestiging dat dit het evangelie van Jezus Christus is.

Siria Maria Cordero, Dominicaanse Republiek

Mijn getuigenis wordt versterkt

Ik ben mijn hemelse Vader heel dankbaar dat ik iedere maand de *Liabona* kan ontvangen. Ik lees er heel graag in. Als ik in mijn dagelijks leven beslissingen moet nemen, heb ik veel aan de raad van de algemene autoriteiten en de ervaringen van vele leden over de hele wereld. Mijn getuigenis van Jezus Christus wordt erdoor versterkt. Ik ben gek op de *Liabona*.

Cintha Morales Hidalgo (Ecuador)

Tempelkaarten

Toen ik drie jaar geleden lid van de kerk werd, leerde ik over de tempel en dat vond ik prachtig. Vanaf het allereerste begin vond mijn dochter Jessica van vier het heerlijk om naar de tempel te rijden en naar het gebouw te kijken. Jessica houdt van de verhalen in de *Liabona* en is gek op de tempelkaarten die ze verzamelt. Door de invloed van mijn dochter is mijn getuigenis van het huis des Heren versterkt.

Petra Longenich (Duitsland)

Dank u

Ik dank u voor uw tijd en inspanningen. Ik houd van de *Liabona*. Ik lees er graag in. De artikelen en illustraties zijn voedsel voor mijn ziel. Het evangelie is mijn lust en mijn leven. Het maakt me heel gelukkig. Ik houd van deze kerk. Ik weet met heel mijn hart dat ze waar is. Ik bid voor u allen en ik ben u allen dankbaar.

Christian Yosemite Suarez Rodriguez (Mexico)

ARTIKELN GEVRAAGD

Hebt u als kerkleider goede ervaringen met de *Liabona* om nieuwe of minderactieve leden advies te geven of te helpen? Wij nodigen u uit om uw persoonlijke verslagen in te sturen van de manier waarop u of anderen de *Liabona* hebben gebruikt om anderen te helpen.

Stuur uw inzending (maximaal 500 woorden) uiterlijk 15 januari 2007 naar liabona@ldschurch.org of naar:

Liabona, Using the Liabona
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Vermeld alstublieft uw naam, adres, telefoonnummer, e-mailadres, en wijk en ring (of gemeente en district).

We kunnen geen ontvangstbevestiging sturen, maar als uw inzending gepubliceerd wordt, krijgt u van ons bericht.

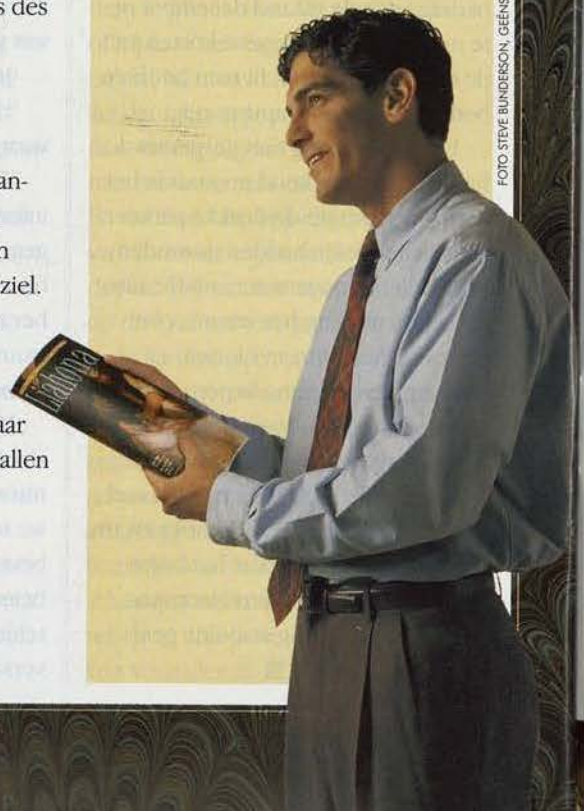
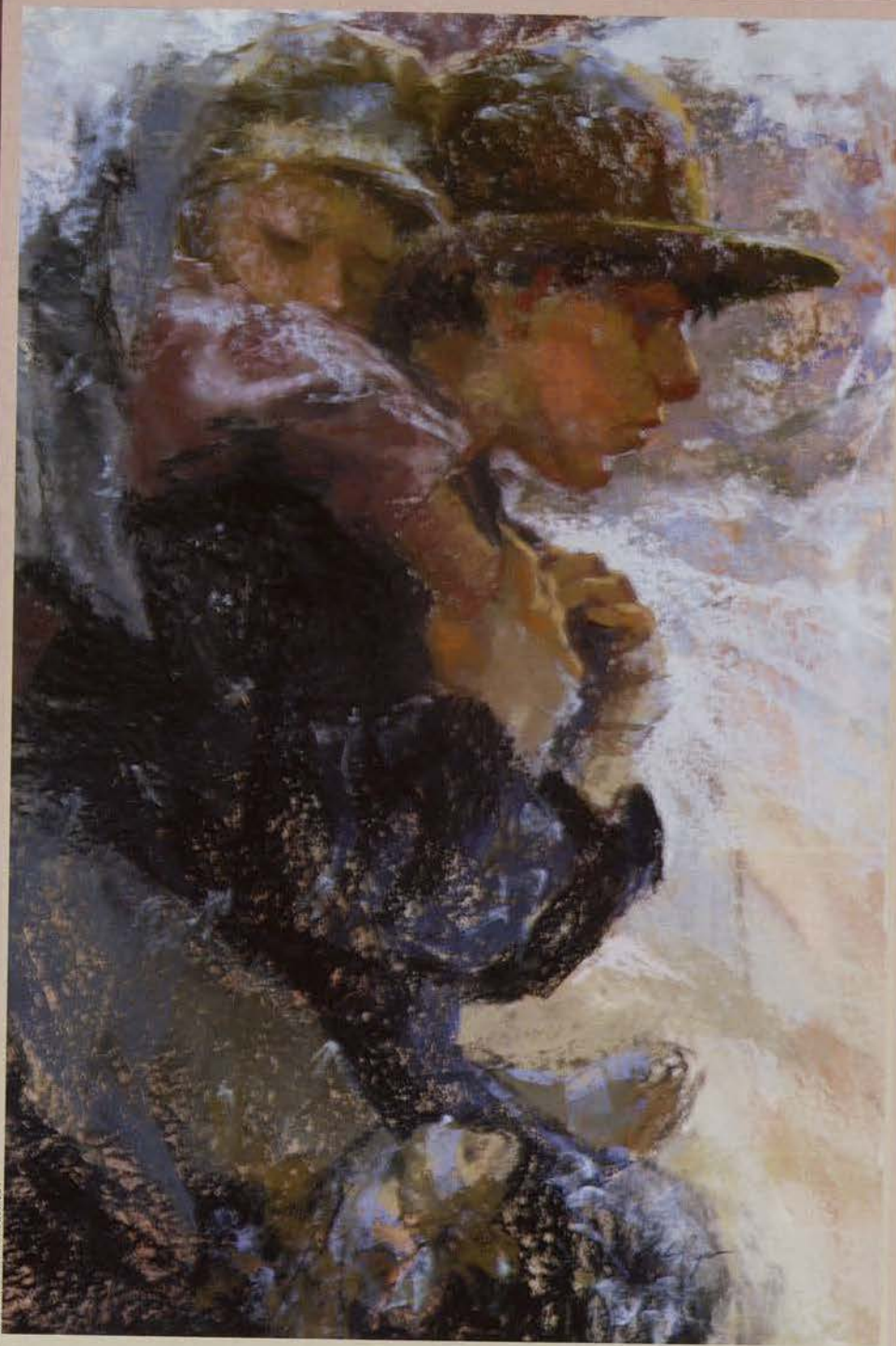

FOTO STEVE BUNDERSON, GEÏNSENEERD

KOPIËN NIET TOEGESTAAN

Vastberadenheid, Julie Rogers

Op 23 oktober 1856 droeg James Kirkwood (elf jaar) tijdens een flinke sneeuwstorm zijn broer Joseph (vier jaar) acht kilometer heuvelopwaarts bij Rocky Ridge (Wyoming). Vijftien leden van het handkarrenkonvooi Willie overleden die nacht, waaronder James. Dit schilderij is een inzending voor de zevende internationale kunstwedstrijd.

In december 2006 vieren we naar jaarlijkse gewoonte de geboorte van de Heiland, maar ook de 201ste geboortedag van de profeet Joseph Smith en het feit dat veel leden van de kerk een jaar geleden geboor hebben gegeven aan de opdracht van de profeet om het Boek van Mormon te lezen of te herlezen. Deze leden getuigen dat de belofte van een profeet in vervulling is gegaan, dat er in hun leven en bij hen thuis inderdaad 'een grotere mate van de Geest des Heren (...) is gekomen, dat zij zijn geboden met grotere vastberadenheid geboorzamen, en een sterker getuigenis ontvangen hebben dat de Zoon van God leeft.' Zie 'De uitdaging aannemen', p. 34.